

Letnik XXV - št. 3, marec 2018

Glasilo občine Trzin

odsev

Iz intervjuja z županom
Petrom Ložarjem
**Pozitivni premiki v zvezi s
trzinsko obvoznico**

Odlično se je vključila v
tukajšnje življenje
Alenka Gotar

Od lokalnih prireditev do
evropskih projektov
**Pestro (pred)pomladno
dogajanje**

Že dve leti ponosen Trzinec
Samuel Lucas

SADJE ZELENAVA
FRUTAS

TRZIN
LALI d.o.o. 041 927 640

Ponedeljek - petek:
7:00 - 20:00
Sobota: 7:00 - 19:00
Nedelja in prazniki:
8:00 - 17:00

VELIKA IZBIRA SADJA IN ZELENAVE.

POMARANČE IN OREHI V AKCIJI!

AKCIJA! Ob nakupu nad 20€, 1 kg pomaranč GRATIS!

Pozabi rumene trače, pri nas je rdeča nit modra vsebina!

V tokratni številki preberite:

Intervju s šahistom Luko Leničem

kolumno Noaha Charneyja

zgodbo kamniške pražarne kave Stow

in ostalo aktualno vsebino.

Spremljajte nas tudi na
www.modre-novice.si ter
na Facebooku.

**modre
novice**

Občine Kamnik, Domžale, Mengeš,
Trzin in Komenda.

KATERI NISSAN CROSSOVER BO VAŠ IZ TE IZJEMNE PONUDBE?

Innovation
that excites

NISSAN JUKE

- Inteligentni Around View Monitor
- Safety shield
- Navigacija

NISSAN QASHQAI

- Opozorilo prečnega prometa zadaj
- Inteligentno zaviranje v sili
- Inteligentni Around View Monitor

NISSAN X-TRAIL

- Inteligentni pogon 4x4
- Inteligentno zaviranje v sili
- Inteligentni sistem za pomoč pri parkiranju

7 LET JAMSTVA* / 4 ZIMSKE GUME / POL PLAČILA TAKOJ, POL ČEZ 1 LETO, BREZ OBRESTI*** / LETNA VINJETA**

ODKRIJTE CELOTNO PONUDBO PRI VAŠEM PRODAJALCU NISSAN ALI NA NISSAN.SI

AVTOHIŠA MALGAJ
ime s tradicijo | Ljubljana

Avtohiša Malgaj, d.o.o., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.
Prodaja novih vozil: 01 / 20 00 627, prodaja rabljenih vozil: 01 / 20 00 560,
servis: 01 / 20 00 570. E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET: OD 8.00 DO 18.00, SOB: OD 8.00 DO 12.00, NED: ZAPRTO

www.malgaj.si

Kombinirana poraba goriva: 7,3-3,8 l/100 km. Emisije CO₂: 162-99 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6b. Emisije NO_x: 0,0093-0,0517 g/km. Emisije trdnih delcev: 0,0001-0,00185 g/km. Št. delcev (x10¹⁰): 0,12-39,55. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanem koncentracijam prizemnega ozona delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.
*Brezplačno 7-letno jamstvo velja ob nakupu novega osebnega vozila Nissan Juke, Nissan Qashqai in Nissan X-trail z Nissan Financiranjem 7 let jamstva obsega 3 leta tovarniške garancije ter podaljšano jamstvo za 4, 5 leto po programu "As new", 6 in 7 leto pa po programu Basic, oz. za 160.000 km, karkoli se zgodi prej. **Velja za omejeno ponudbo zimskih gum različnih blagovnih znamk ob nakupu vozila novega Nissan Juke, Nissan Qashqai in Nissan X-trail za fizične osebe z Nissan Financiranjem. ***Za vsa naročila do 31. 3. 2018 so kupci vozila Nissan Juke, Nissan Qashqai in Nissan X-trail, ki svoje vozilo financirajo preko Nissan Financiranja, upravičeni do brezobrestnega financiranja za obdobje 12 mesecev v primeru akcije Lizing 50/50. Akcija upošteva 50% polog ter odkupni obrok v višini 50% po enem letu brezobrestnega financiranja. Ponudba velja do konca meseca marca. Pooblaščen izvoznik: Renault Nissan Slovenija, d. o. o., Dunajska 22, 1001 Ljubljana. Slika je simbolna.

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Pomladno prebujenje sredi trzinskih gozdov

Fotografija: Miha Pavšek

Glavna in odgovorna urednica:

Vesna Sivec Poljanšek, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Majda Šilar, Dunja Špendal

Redni avtorji prispevkov: Matjaž Erčulj, Janez Gregorič, Andrej Grum, Boštjan Guček, Marko Kajfež, Dušan Kosirnik, Barbara Kopač, Zdenka Kopač, Brigita Ložar, Alenka Marjetič Žnider, Marjetka Pajk, Katja Rebolj, Zoran Rink

Avtorji fotografij: Tanja Bricelj, Natalija Nataša Frelih, Tanja Jankovič, Barbara Kopač, Zinka Kosmač, Miha Pavšek

Lektoriranje:

Darja Tasič

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik
Telefon: 01/ 83 96 400, Faks: 01/ 83 96 411
E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.
Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za aprilsko številko oddajte
najkasneje do četrтка, **5. aprila 2018.**

Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:
trzin.odsev@gmail.com.

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridružujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja nenaročenih prispevkov.

Foto: osebni arhiv VSP

Pomlad bo – enkrat zagotovo!

Prva novica zjutraj na radiu: polarni mraz zajel vso državo! Ista zgodba na televiziji. Družbena omrežja so preplavljena z negodovanjem nad vremenom. In pogovor ob delu ali v prostem času se bolj ali manj vrti – okrog vremena, seveda.

Priznam, tudi mene je zajel ta val godrnjanja zaradi letošnje (dolge) zime, čeprav, roko na srce, kakšne pa so bile prave zime pred desetletji?! Ali današnja mladež sploh ve, kako so videti ledene rože na šipah in kakšno veselje (lahko) prinesejo tudi zimske radosti?

Prav v času najbolj ekstremnih zimskih razmer mi je po priporočilu legendarne trzinske knjižničarke Zdenke Kopač prišla pod roke knjiga o Indijcu, ki je zaradi ljubezni prekolesaril pol sveta. Ko je naposled dosegel cilj, ga je njegova ljubljena iz Švedske pred prvim srečanjem z bodočo taščo podučila, naj jo najprej vljudnostno povpraša po vremenu. Ta čudna navada mu menda še desetletja zatem ni šla v glavo, saj se mu je zdela preprosto trapasta. Zakaj bi človek spraševal drugega po vremenu, ko pa sam vidi, kakšno je?! In je, kakršno je, je razmišljal ta neverjetni Indijec.

Ker tudi pri nas velja, da se radi zatekamo k pogovorom o vremenu, ko nimamo ideje, o čem drugem (pametnejšem) bi lahko govorili, bom tudi sama takoj zamenjala ploščo. Še posebej, ker je toliko drugega, o čemer je res vredno govoriti in tudi brati. Samo pokukajte med strani tokratnega Odseva in hitro boste ugotovili, da v njem (predpomladno) vre od načrtov in dogajanja in da imajo ljudje, ki vam jih predstavljamo tokrat, povedati obilo zanimivega.

Naj vas skozi prihodnje tedne ob sprejemanju vremena in tudi vseh drugih življenjskih situacij vodi misel enega od pozitivno naravnanih komentatorjev z nekega družbenega omrežja, ki je pod vsa mogoča pritoževanja na temo letošnje zime zapisal: »Ljudje, ne se toliko sekirate! Pomlad bo – enkrat zagotovo!«

Glavna in odgovorna urednica

Vesna Sivec Poljanšek

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
E-mail: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00 – 14.00
Sreda: 8.00 – 13.00 in 14.00 – 18.00
Petek: 8.00 – 13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

»Medobčinski inšpektorat in redarstvo«

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
E-mail: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00 – 11.00
Sreda: 9.00 – 11.00

Intervju z županom Petrom Ložarjem »Končno vidim luč na koncu tunela!«

Za pogovor sva se dobila malo zatem, ko smo na začetku marca prejeli novo snežno pošiljko, zato sva ga začela z aktualnimi razmerami na trzinskih cestah, zatem pa sva se dotaknila številnih letošnjih občinskih investicij. V Trzinu bo letos vsekakor pestro, župan pa pravi, da končno vidi luč na koncu tunela, kajti zadeve, povezane s trzinsko obvoznico, so se naposled začele premikati.

Župan Peter Ložar

Za začetek se ustaviva pri zelo aktualni temi, delovanju zimske cestne službe: ste bili letos zadovoljni z njo, je šlo vse po načrtih?

Letos smo imeli največ težav z novimi podizvajalci, ker niso dobro poznali vseh naših ulic. In tako se je zima končala, vsaj upam, da se je že končala, še preden smo se čisto uskladili. No, ob tem zadnjem večjem sneženju v začetku tega meseca pa so svoje delo vendarle izpeljali tako, kot je treba. V novem razpisu za izvajalca cestne službe, ki ga bomo objavili letos, pa moramo tako na podlagi vseh preteklih izkušenj dodati kar nekaj podrobnosti, med drugim to, da morajo biti plužne ekipe opremljene s sistemom GPS, da ne bo več težav z iskanjem ulic. Večkrat smo dobili tudi očitek, zakaj nismo za delo na cestah pozimi najeli več ljudi. Toda takšna pripravljenost stane! Za vsak del Trzina imamo predviden svoj plug, imamo torej tri, pločniki pa morajo biti po zakonu očiščeni v 24 do 48 urah. Poleg tega pa, če pogledamo prejšnje zime, vidimo, da snega skoraj sploh ni bilo. Če se bodo zime spremenile, se bo seveda treba drugače organizirati, to pa je povezano s stroški.

Pa so bili ti stroški takšni, kot ste načrtovali?

V proračunu zagotovimo sredstva za to v okvirih »običajne« zime. Če letos ne bo več kakšnih snežnih presenečenj, se nam bo finančno izšlo

po načrtih, v nasprotnem primeru pa bo treba stanje popravljati z rebalansom.

Nekatere občane motijo neočiščeni pločniki oziroma kupi odrinjenega snega na njih. Kako je s tem?

Zaradi zniževanja stroškov očistimo pločnike zgolj na eni strani ceste. To se namreč počne pretežno ročno, zato so stroški tega takoj višji kot pri osnovnem, strojnem čiščenju cest. A kot sem že poudaril, se bomo potrudili, da bomo v razpis za novega izvajalca cestne službe vključili tudi malenkosti, za katere smo v preteklosti ugotovili, da niso bile v redu.

Ste dobili veliko pritožb občanov?

Pritoževali so se predvsem zaradi kupov odrinjenega snega. Marsikaj smo potem poskušali urediti in uskladiti, in ob zadnjem sneženju je naposled res vse teklo, kot je treba.

S prometne infrastrukture preidiva za hip na komunalno: kar nekaj občanov se je obrnilo na nas z vprašanjem, zakaj so v zadnjem času prejeli višje položnice za Prodnikove storitve.

Najprej naj pojasnim, da ne gre za podražitev Prodnikovih storitev, ampak je do podražitve na tej položnici prišlo zaradi stroška za centralno čistilno napravo. Ta je bila nadgrajena in je prestala vsa preverjanja kakovosti, tako da velja zdaj za eno najboljših daleč naokoli. Po uredbi metodologije za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (MEDO) pa država od nas zahteva, da se, ko se poveča vrednost osnovnega sredstva infrastrukture, hkrati zviša njegova amortizacija, ki jo plačujemo občani. Ta amortizacija se je torej zvišala za nekaj evrov. Ta centralna čistilna naprava pa po drugi strani opravlja tudi tržno dejavnost za številna okoliška podjetja, kot so Helios, Lek, Papirnica Količevo in druga, in dohodki iz tega naslova so šli doslej predvsem za njeno nadgradnjo. Letos pa bo šla večina teh prihodkov, ki pripadajo občini Trzin, v proračun za subvencijo, tako da bo ta amortizacija v precejšnji meri poplačana s presežkom, ki ga bo ustvarila čistilna naprava prav s tržno dejavnostjo. V naslednji polovici leta bomo tako občanom prišli naproti s poračunom. Zdaj so torej stroški res malo narasli, a ob normalni porabi vode se bo večina stroškov kasneje s tem izravnala. Seveda pa se bo podražitev še naprej poznala tistim, ki porabijo sto kubikov vode za bazen. Tega namreč ne moremo subvencionirati. Luksuz se pač plača.

Vročna tema v Trzinu je še vedno gradnja doma zaščite in reševanja. Je gradbena dokumentacija, kot je bilo v načrtih, zdaj že nared?

Ni še. Zataknilo se je pri Občinskem podrobnem prostorskem načrtu (OPPN); pristojne državne službe nam namreč še niso vrnille dokumentacije. Vse bolj pa kaže, da gre pri tem za nekakšno tiho zlorabo položaja in da je nasprotnikom gasilskega doma preko Ministrstva za okolje in prostor uspelo zadevo pripeljati do te točke, da moramo dokumentacijo kljub njeni visoki strokovnosti kar naprej dopolnjevati. Vsi ti naj se malo zamislijo nad svojim početjem, kajti vreme je v zadnjih letih vedno bolj ekstremno in zaradi izrednih razmer potrebujemo vedno pogosteje tudi pomoč gasilcev. S tem, ko nekateri odmikajo gradnjo doma, pa škodijo pravzaprav tudi sebi.

V Trzinu se bo tudi letos, enako kot lani, precej prenavljalo prometno infrastrukturo. Na fotografijah sta lanski tovrstni pridobitvi, križišče pred šolo (zgoraj), in novi izvoz iz Mlak (spodaj).

Imate pri tem v mislih opozicijo, ki vam ves čas očita, da vodite postopke na lastno pest?

To res ves čas poslušam, a lahko mirno zatrdim, da so bili vsi postopki izpeljani transparentno in prek javnih razpisov. Redko kje se lotijo dela tako temeljito, z namenom, da bi načrtovani projekt pripeljali do najvišjega estetskega in funkcionalnega nivoja. Ampak v politiki, v volilnem letu pa sploh, se stvari napihuje. In četudi vsi vemo, da dom zaščite in reševanja potrebujemo, prihaja do nagajanja.

Od svetnikov je na eni zadnjih sej prišla pobuda, da bi si šli ogledat podoben dom v Mostah pri Komendi. Boste to storili? Tamkajšnja investicija naj bi bila namreč podobna trzinski.

Res je, gre za podobno, čeprav drugače izpeljano investicijo. V Mostah gradijo le gasilski dom, brez dela za društvene dejavnosti, kot ga načrtujemo v Trzinu, a njihov projekt si bomo vsekakor šli ogledat. Smo pa po prvih pogovorih z njimi že ugotovili, da so bili pri izdelavi finančne konstrukcije preveč optimistični. Po prvotnem načrtu naj bi jih stala 700.000 evrov, a bodo morali ta znesek prekoračiti. Gradbene cene so pač dejstvo. Tako velja tudi za Trzin, zato bi bilo od občinske uprave in od mene zelo neodgovorno, če bi ugodila zahtevam po znižanju stroškov za ta projekt. Če želiš narediti solidno stvar, ki bo uporabna vsaj 50 let, moraš računati, da to stane. Ob tem pa bi rad poudaril še to, da je žalostno, kako neverjetno dolgo se pri nas vlečejo postopki, že če ni nagajanja. Včasih sem prav razočaran nad državo.

Verjetno se nekaj podobnega dogaja tudi pri obvoznici ...

Da, vendar tu končno vidim luč na koncu tunela ... Po dogovarjanjih zadnjih treh let nam je naposled uspelo, da je direkcija za promet pripravila dokument identifikacije investicijskega projekta (DIIP), v katerem je določena gradnja vzhodne trzinske obvoznice. Pri projektu naj bi poleg naše občine sodelovali še občini Domžale in Mengeš in

računam, da bomo z Ministrstvom za promet v prihodnjih mesecih prišli do dogovora, kako zadevo peljati naprej. Zdaj smo se vsaj znašli v nacionalnem programu gradnje cest, ki načrtuje projekte do leta 2030, vendar bo morala naša obvoznica zagledati luč sveta že precej pred koncem tega obdobja, kajti med tednom pelje po Mengeški cesti vsak dan kar 22.000 avtomobilov, kar je neznosno. To je končno sprevidela tudi država. In ker se v zadnjih letih ni nič kaj naredilo v javnem transportu, bodo avtomobili še dolgo naša realnost. In ker smo se pri projektu povezali z občinama Mengeš in Domžale, računam, da bomo še letos podpisali sporazum za celoten projekt in tako končno začeli pobirati sadove dolgoletnega leta.

V letošnjih občinskih načrtih se je znašlo tudi preurejanje križišč v obrtno-industrijski coni. Pred nedavnim ste izbrali izvajalca, kdaj se bodo začela dela?

Med prvomajskimi prazniki, ker je takrat v coni najmanj prometa, povezanega s poslovno dejavnostjo. In v začetku junija naj bi bil projekt že končan.

Ste se odločili za gradnjo križišč na tem območju?

Da, kajti posebej v spodnjem delu cone, pri piramidi, se je iz Blatnice težko vključevati v promet. Je pa gradnja križišč, ki jih vsi tako željno pričakujejo, smiselna šele zdaj, ko je narejen tudi izvoz iz cone. Če tega ne bi bilo, bi bilo križišče brez učinka, saj bi se promet zgostil v obratni smeri, v cono. Zgornji dve križišči pa bomo uredili tako, da bomo tam zmanjšali hitrost, sploh na cesti Špruha, kjer je zdaj precej visoka. Dolgoročno gledano je torej gradnja križišč v obrtno-industrijski coni najboljša in hkrati najcenejša rešitev.

Imate letos v načrtu še kakšen projekt na področju prometne infrastrukture?

Največji projekt, ki se nam obeta, je obnova prvega dela Mlakarjeve ulice, do vrtca in naprej do Ulice Rašiške čete. Tu mislim na celotno obnovo, v katero sta vključena tudi vodovod in kanalizacija. Poleg tega so se dela že začela v najstarejšem delu novega Trzina, ker je bil tam vodovod najstarejši, in se zdaj postopoma pomikamo naprej in poskušamo urediti vsaj najbolj kritične dele. V Mlakarjevi ulici nameravamo tudi umiriti hitrost vožnje, in to na učinkovit, vendar prijazen način, vse skupaj pa bomo v imenu prijaznejše trajnostne mobilnosti uskladili tudi s kolesarsko potjo.

Ustaviva se še pri domnevno povečani kraji koles, o čemer so v zadnjem času krožile govorice in se je pisalo po družbenih omrežjih. Menda naj bi vam na občino pošiljali celo račune za kolesa ...

Zaradi omenjenih govoric smo policijsko postajo Domžale prosili za podrobno poročilo o krajah. Tako vam lahko natančno povem, kako je s tem: januarja sta bila na njihovi postaji prijavljena dva vloma v naši občini, pravzaprav en poskus vloma, v poslovne prostore podjetja, in en vlom v avtomobil, februarja pa so znova zabeležili poskus vloma v

Občina Trzin objavlja javni dražbi:

- za prodajo nepremičnine št. 866/22, 1961 k. o., Trzin, v sredo, 11. 4. 2018, ob 11. uri, v sejni sobi Občine Trzin, Mengeška cesta 22, Trzin;

- za prodajo nepremičnine št. 1244/256, 1961 k. o., Trzin, v sredo, 11. 4. 2018, ob 10. uri, v sejni sobi Občine Trzin, Mengeška cesta 22, Trzin.

Vse informacije o nepremičninah, postopkih javne dražbe ter obrazci so objavljeni na spletni strani www.trzin.si

poslovne prostore in en vlom v poslovne prostore. Tu se zato odpira vprašanje, kje so tatvine koles, o katerih se je toliko pisalo in govorilo, ko pa sploh niso bile prijavitelne policiji!! Na omrežjih pa so se pojavili pozivi, naj policija vendarle ukrepa. A kako naj ukrepa, če nima prijav?! Ob tem se pojavlja vprašanje kredibilnosti takšnih izjav in zakaj se pojavljajo. Je to namerno sejanje strahu?

Kakšna je torej varnost v Trzinu ta hip? Pred nami je sezona odprtih oken in vrat, ljudje bodo znova več zapuščali dom ...

Priložnost dela tatu, to je dejstvo. In zato zagotovo ne bomo nikoli čisto brez tatvin. A po podatkih policije v zadnjih dveh mesecih ni bil oškodovan noben občan, razen v primeru vloma v avtomobil. Kar zadeva podjetja, je stvar drugačna; ampak vsi vemo, da je cona, kar se tiče vlomov in krajev, pač ranljivo področje. Že od nekdaj pa je najboljši odganjalec tatov radovedni sosed. Kljub vsemu lahko rečem, da je varnost v naši občini zelo dobra in da je število tatvin majhno. Torej je slika v Trzinu povsem drugačna, kot jo predstavljajo nekateri.

Bi omenili še kaj takega, kar je v občini zadnje čase aktualno?

Da, to so defibrilatorji. Po novem so pri nas razporejeni po vseh delih občine, razen v obrtno-industrijski coni. Sicer jih je tudi tam kar nekaj,

po podjetjih, a je vseeno dobro, da imamo povsod tudi javno dostopne. Zdaj imamo dva v novem Trzinu in poleg obstoječih še dva nova tudi v starem Trzinu. Pri tem pa se bomo še naprej trudili, da bomo občane na različnih predstavitvah, ki jih pripravljajo tudi društva, ozaveščali o njihovi uporabi. Izbrali smo visokokakovostne defibrilatorje in bodo vedno pripravljene, kljub temu pa upam, da jih ne bo treba nikoli uporabiti.

Pogovor sva začela z »zimsko« tematiko, končajva pa ga s pomladno. Lani ste organizirali zbirališča za zeleni odrez, a so se pri tem pojavile težave, saj so to tja vozili tudi od drugod, iz drugih občin. Kako bo s tem letos?

Že lani jeseni smo to v glavnem rešili, ko smo nekoliko spremenili odlagališča in vse skupaj tudi bolj nadzorovali in smo take, ki so pripeljali material iz drugih občin, takrat le opozorili. Menim pa, da je prav, da taka odlagališča organiziramo in s tem pridemo občanom naproti, saj jim tako ni treba voziti zelenega odreza na deponijo v Dobu. In lahko se pohvalim, da smo edina občina, ki to izvaja. Odlagališča smo pripravili tudi letos, občanom so na razpolago od 18. marca pa vse do 18. aprila, jih pa prosim, da se držijo tega časovnega okvira, saj nam v nasprotnem primeru zamudniki povzročajo precej stroškov. ●

Vesna Sivec Poljanšek, foto: Zinka Kosmač in Matjaž Erčulj

Vabljeni na brezplačni tečaj za oskrbo starejših in invalidnih oseb

Tudi vi brezplačno oskrbujete in negujete starejšega ali invalidnega sosedo, prijatelja, svojca – ata, mam, moža, ženo, taččo, tasta, babico, dedka ...? Ali pa se bo to zgodilo v prihodnje?

Vabimo vas na tečaj za svojce in druge, ki doma skrbite za starejšega bližnjega oziroma boste ta znanja potrebovali v prihodnosti. Na tečajih udeleženci izmenjavajo izkušnje in pridobijo praktična znanja in veščine, potrebne pri oskrbi (komunikacija s svojcem, poznavanje demence, večšine nege, kako poskrbeti za lastno zdravje, pogovori o umiranju in žalovanju itd.). Tečaj je sestavljen iz desetih tedenskih srečanj, ki trajajo do dve uri in pol. Potekal bo najprej od aprila do sredine maja (5 srečanj), preostala srečanja pa bodo jeseni. Po koncu tečaja bodo imeli udeleženci možnost, da se še naprej mesečno dobivajo v Klubu svojcev.

Si želite v svojem kraju ustanoviti in voditi skupino starejših ljudi? Ali pa bi se raje individualno družili s starejšimi ljudmi?

Če imate željo po takem prostovoljskem delu, vas vabimo, da se udele-

žite usposabljanja za prostovoljce, ki se bo začelo aprila in bo obsegalo 10 mesečnih srečanj. Na usposabljanju dobijo prostovoljci splošna znanja o prostovoljstvu (kako biti prostovoljec, da bomo imeli od tega korist jaz sam in drugi okoli mene), o kakovostnem staranju in o preprečevanju padcev v starosti, naučijo pa se tudi, in to tudi vadijo, kako voditi tako skupino. Iz izkušnje zagotavljamo, da se vsega potrebnega z malo dobre volje zlahka nauči prav vsak, ne glede na poklic in starost – zato vabljeni vsi, od študentov do upokojujencev in zaposlenih.

Prvo srečanje **tečaja za družinske oskrbovalce bo v ponedeljek, 9. aprila, od 17. do 19.30, usposabljanje prostovoljcev pa se bo začelo v sredo, 18. aprila, od 8.30 do 12.30.** Oba tečaja bosta v Glavarjevi bolnici, Glavarjeva cesta 104, Komenda (prostor zavoda Medgeneracijsko središče Komenda). Prijavite se lahko po telefonu 040 842 776 (Viktorija) ali po e-pošti viktorija.drolec@zmsk.si, do zapolnitve mest.

Inštitut Antona Trstenjaka in zavod Medgeneracijsko središče Komenda bosta oba tečaja izvedla v okviru projekta KREKOVO SREDIŠČE, namenjenega udeležencem iz naselij **Komenda, Mengeš, Moste, Trzin in Vodice.** Tečaja sta brezplačna, saj naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. ●

Začetek projekta EVREKA

Februarja smo na porečju Kamniške Bistrice začeli izvajati projekt EVREKA (Ekološko izobraževanje na poREčju KAMniške Bistrice), ki se izvaja v okviru Lokalne akcijske skupine (LAS) Za mesto in vas. S projektom želimo na območju občin Domžale, Mengeš, Trzin, Medvode, Vodice in Komenda z različnimi naravoslovnimi in naravovarstvenimi delavnicami in aktivnostmi povezati mlade in starejše. Pri projektu sodelujemo kar trije partnerji: Zavod REVIVO bo poskrbel, da bomo spoznali in raziskali kar največ rečnih prebivalcev in njihovih habitatov, se poučili o naravovarstvenih temah, predvsem pa se med seboj povezali in se s pomočjo zabavnih aktivnosti naučili kaj novega. Center za mlade Domžale bo za občane vseh naštetih občin v prihodnjih dneh organiziral in izvedel javni natečaj za celostno grafično podobo našega projekta. V projektu pa so-

deluje tudi Zavod Sotočje, ki bo jeseni pripravil filmsko delavnico za vse zainteresirane. Izvedli bomo kar 14 brezplačnih delavnic, 2 javna dogodka v soorganizaciji z osnovnimi šolami, 4-dnevno filmsko delavnico, likovni natečaj in še marsikaj. Zdag že z nestrpnostjo pričakujemo poletne mesece, ko se bomo skupaj odpravili h Kamniški Bistrici raziskovat, se družiti in se hladiti, in ko se bosta ob reki ali pa kar v njej povezovali različni generaciji ob zanimivih zabavnih aktivnostih, odkrivali pestrost živalskih in rastlinskih vrst in se spoznavali z ohranjanjem voda in narave. ●

Ekipa projekta EVREKA

24. redna občinska seja

24. redna seja občinskega sveta je bila 14. februarja, to je v času, ko je bil februarski Odsev že na poti v tiskarno, zato o njej poročamo šele ta mesec. Postregla je z desetimi točkami dnevnega reda, še preden pa so se navzoči temu lahko posvetili, je svetnik Romeo Podlogar prosil, da se še enkrat prebere zapisnik 23. občinske seje, saj po njegovem zapis ne ustreza temu, kar je on takrat izrekel. Na podlagi tega se je župan odločil, da bo glasovanje o omenjenem zapisniku na naslednji, to je na 25. občinski seji.

Sledila so vprašanja in pobude svetnikov. Peter Kralj je predlagal, da bi si šli vsi skupaj ogledat gasilski dom, ki ga gradijo v Mostah pri Komendi v občini Komenda. Stal naj bi okrog 700.000 evrov in naj bi bil podobnih dimenzij kot načrtovani trzinski. Županu se je zdel ta predlog umesten, zato naj bi do takega skupnega ogleda prišlo že v kratkem.

Svetnik Miha Pančur je dal pobudo za postavitve več košev za smeti v starem delu Trzina, sploh pri Kraljevi kapelici in Jefačnikovi domačiji. Župan mu je pritrnil, da je košev, sploh če upošteva želje občanov, vedno premalo oziroma si jih občani želijo »na vsakih deset metrov«, bo pa preveril, kaj se da storiti glede tega.

O koših se je razgovoril tudi svetnik Romeo Podlogar, ki je opozoril na pomanjkanje vrečk za pasje iztrebke na teh držalih. Po njegovem so razmere pozimi najslabše. Predlagal je, da bi namestili več držal s temi vrečkami na koncih ulic in na prehodih v gozd, torej tam, kjer je največ sprehajalcev s psi. V ulicah, kjer imajo stanovalci zabojnike za odpadke postavljene pred ograjami hiš oziroma ob poti, pa po njegovem mnenju tega ni treba storiti, saj se verjetno nihče ne razburja, če odvrže kdo vrečko s pasjimi iztrebki kar v njegov zabojnik. Župan pa je povedal, da so se občani v preteklosti že obračali nanj, ker jih moti odmetavanje odpadkov v njihove zabojnike, pa čeprav jih imajo postavljene spredaj pred svojimi zasebnimi zemljišči, torej stojijo na občinski zemlji. Omenil pa je še to, da je teh pasjih vrečk vedno dovolj v pasjem parku, in da jih drugje, kot so ugotovili že večkrat, res hitro zmanjka.

V nadaljevanju seje so se svetniki dotaknili več tem. Potrdili so predlog, da se sprejme obvezna razlaga 24. člena Odloka o občinskem prostorskem načrtu, da se objavi v Uradnem vestniku Občine Trzin in da začne veljati takoj po objavi.

Na seji je bil predstavljen tudi Pravilnik o spremembi Pravilnika o

kriterijih za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči – delovna telesa so ga soglasno sprejela. Anton Kralj, predsednik Odbora za socialno politiko, zdravstvo in dejavnost humanitarnih društev, je občinskemu svetu predlagal, naj sprejme sklep, da bo občina financirala vsa tri cepljenja proti klopnemu meningitisu za otroke. Predlagal je tudi, da se omogoči brezplačen preventivni pregled za odkrivanje raka na dojkah za zaposlene v šoli, vrtcu in javni upravi, tako za Trzinke kot tudi za tiste, ki niso iz občine Trzin. Župan je odvrnil, da se mu to širjenje na Netrzinke ne zdi logično, saj Trzinci plačujejo prispevke iz dohodnine za potrebe v kraju. Na tem mestu se je oglasila svetnica Alenka Marjetič Žnider in med drugim pojasnila, da preživijo ženske na delovnem mestu osem ur in več, da opravljajo relativno stresno službo in da so zato bolj izpostavljene raku na dojkah, sploh tiste, ki delajo v vrtcih in šoli. In če zbolijo za rakom na dojki učiteljica ali vzgojiteljica, so vsi na slabšem, saj je treba najti zamenjavo. Župan je odgovoril, da bo preveril rebalans občinskega proračuna, da ugotovi, ali je to sploh izvedljivo.

Občinski svet je zatem obravnaval in sprejel predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o programu opremljanja zemljišč za gradnjo za obstoječo komunalno opremo in merilih za odmero komunalnega prispevka na območju Občine Trzin v drugi obravnavi, soglasno je bil sprejet tudi sklep o odvzemu statusa javnega dobrega nekaterim zemljiščem v lasti Občine Trzin, občinski svet pa se je seznanil še s poročilom o delu občinskega nadzornega odbora v letu 2017 in s programom za leto 2018 in ugotovil ustreznost obeh.

Občinski svet se je na seji seznanil tudi s poročiloma o opravljenem nadzoru nad celotnim podprogramom 20049003, Socialno varstvo starih za leto 2016, in s končnim poročilom o opravljenem nadzoru nad porabo sredstev na proračunski postavki PP0277 – Obnova vodovoda Habatova-Mengeška za leto 2016.

Čisto za konec pa so svetniki prisluhnili še prvotno predvideni prvi točki dnevnega reda: investicija v gradnjo regionalne kolesarske povezave Kamnik–Mengeš–Trzin–Ljubljana. Svetnik Romeo Podlogar je želel, da se k sklepu prve točke doda amandma, zato je župan sejo za pet minut prekinil, da je svetnik lahko amandma pripravil in ga nato tudi vložil in podal obrazložitev. Sklep, kakršnega je predlagal, so sprejeli v Kamniku. Člani občinskega sveta so nato o predlaganem amandmaju glasovali in ga s petimi glasovi za in šestimi proti zavrnili.

Sledilo je še glasovanje o osnovnem sklepu – seznanitvi z dokumentom identifikacije investicijskega projekta (DIIP) Regionalna kolesarska povezava Kamnik–Mengeš–Trzin–Ljubljana, izdelovalca RRA LUR. Svetniki so ga sprejeli in tako potrdili, da se strinjajo z načrtovano investicijo.

Čisto na koncu pa so svetniki sprejeli še sklep o spremembi Sklepa o imenovanju predsednice, namestnice predsednice in članov ter namestnikov članov Občinske volilne komisije in sklep o spremembi Sklepa o imenovanju Komisije OS za spremljanje in preverjanje utemeljenosti predlogov za spremembe ekonomske cene programa otroškega varstva v JZ OŠ Trzin.

24. seja občinskega sveta se je končala v slabi uri, s podrobnostmi pa se lahko seznanite na spletni strani Občine Trzin. 25. občinska seja je bila na sporedu pred nekaj dnevi, 14. marca. O njej bomo poročali v aprilski številki. ●

Vesna Sivec Poljanšek, foto: Vesna Sivec Poljanšek

JAVNO NAZNANILO O JAVNI RAZGRNITVI IN JAVNI OBRAVNAVI

- **Odloka o spremembah o Strategiji prostorskega razvoja Občine Trzin**
- **Odloka o Občinskem prostorskem načrtu Občine Trzin – strateški del**
- **Odloka o drugih spremembah in dopolnitvah Občinskega prostorskega načrta Občine Trzin (izvedbeni del)**
- **Okoljskega poročila za OPN Občine Trzin**

1.

Občina Trzin obvešča javnost o javni razgrnitvi dopolnjenega osnutka:

- odloka o spremembah o Strategiji prostorskega razvoja Občine Trzin;
- odloka o Občinskem prostorskem načrtu Občine Trzin – strateški del;
- drugih sprememb in dopolnitev Občinskega prostorskega načrta Občine Trzin (izvedbeni del), ki jih je izdelalo podjetje Urbi d.o.o., Oblikovanje prostora, Ljubljana in razgrnitvi Okoljskega poročila za Občinski prostorski načrt Občine Trzin, ki ga je izdelalo podjetje Oikos, svetovanje za razvoj, d.o.o., Kamnik.

2.

Gradivo bo javno razgrnjeno od srede, 28. marca 2018, do vključno ponedeljka, 30. aprila 2018, v prostorih Občine Trzin, Mengeška 22, 1236 Trzin, vsak uradni dan v času uradnih ur Občine Trzin in v prostorih Centra Ivana Hribarja (CIH), Ljubljanska 12f, 1236 Trzin, vsak dan v času delovnih ur informatork pri informacijskem pultu. Gradivo bo v času javne razgrnitve dostopno tudi na spletnem naslovu <http://www.trzin.si/>.

3.

V času javne razgrnitve bo organizirana tudi javna obravnava razgrnjenega gradiva, ki bo v sredo, 11. aprila 2018, ob 16:00 uri v dvorani KUD Franc Kotar, Mengeška cesta 9, 1236 Trzin.

4.

V času javne razgrnitve lahko zainteresirani podajo pripombe in predloge kot zapis v knjigi pripomb in predlogov na obeh mestih javne razgrnitve ali jih pošljejo na naslov Občine Trzin, Mengeška 22, 1236 Trzin oziroma na elektronski naslov: info@trzin.si. Ustno se pripombe in predlogi podajo le na javni obravnavi.

5.

Rok za oddajo pripomb in predlogov na razgrnjeno gradivo poteče zadnji dan javne razgrnitve.

6.

Občina Trzin bo preučila pripombe in predloge javnosti in do njih zavzela strokovno stališče. Sprejeta stališča do pripomb in predlogov javnosti bodo objavljena na spletni strani Občine Trzin in na oglasni deski na sedežu Občine Trzin.

7.

V skladu s (3) točko 50. člena ZPNačrt v Prilogi objavljamo seznam parcel, katerih osnovna namenska raba se z drugimi spremembami in dopolnitvami OPN Občine Trzin spreminja.

8.

To javno naznanilo se objavi na spletni strani občine Trzin <http://www.trzin.si/>, na oglasnih deskah po Občini Trzin in v občinskem glasilu Odsev.

Številka: 3500-0009/2013-363

Datum: 14. 3. 2018

Župan Občine Trzin

Peter Ložar, l. r.

PRILOGA:

Seznam parcel v k.o. Trzin, na katerih se je (v delu ali v celoti) spremenila osnovna namenska raba prostora

Razlaga prve vrstice v spodnji tabeli:

PARCELA: parcelna številka, vse k.o. 1961-Trzin

PNRP OPN: podrobnejša nam. raba po veljavnem OPN

PNRP 2SD: podrobnejša nam. raba po 2. spremembah in dopolnitvah OPN

Oznake namenske rabe:

- OBMOČJA STAVBNIH ZEMLJIŠČ
IG - območja proizvodnih dejavnosti; CU, CD - območja centralnih dejavnosti; SS, SK - območja stanovanj; ZS, ZP, ZD - območja zelenih površin; PC, PŽ, PO - območja prometnih površin
- OBMOČJA KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ
K1 - najboljša kmetijska zemljišča; K2 - druga kmetijskih zemljišča;
- OBMOČJA GOZDNIH ZEMLJIŠČ
G - gozdna zemljišča
- OBMOČJA VODA
V - površinske vode •

Dušica Kunaver gostja študijskega krožka Etno fletno

22. februarja se je ob topli krušni peči v izbi Jefačnikove domačije zbrala vrsta ljubiteljev slovenske kulturne dediščine, ki so želeli prisluhniti Dušici Kunaver, tokrat gostji študijskega krožka Etno fletno, o katerem smo na straneh Odseva že pisali. Na mizi sta se znašli kar dve špehovki pa preste in pehar rdečih jabolok, za katera so udeleženci šele kasneje izvedeli, da tam niso brez razloga. Poučna vsebina, okusna hrana, spевна ljudska pesem in zelo prijetno razpoloženje so člane krožka in obiskovalce za kar nekaj ur prikovali na stole.

Dušica Kunaver je publicistka in ena najvidnejših ohranjevalk ljudske kulture na Slovenskem. Strastno ohranja slovensko kulturno dedišči-

Na mizi sta se znašli kar dve špehovki pa preste in jabolka, za katera je Kunaverjeva povedala, da so jih mlada dekleta na Štajerskem nekdaj vrgla v domači vodnjak kot daritev vodi in kot znak, da so godne za moža.

Evropa naj pride k nam

»Vsaka vas ima svojo šego, svoj glas, svojo pesem, svojo navado ... Imamo najstarejše glasbilo na svetu, piščal iz jame Divje babe, imamo najstarejše kolo na svetu, staro 5 tisoč let. Kaj vse imamo! Zato naj se Evropa pride k nam učiti, kakšno je nekdanje evropsko izročilo,« je dejala Kunaverjeva.

no, in to tudi s knjižicami, ki jih izdaja v samozaložbi. Branka Urbanija, vodja študijskega krožka Etno fletno, jo je v Trzin povabila tudi z namenom, da bi članom krožka svetovala pri njihovem snovanju knjižice s trzinsko tematiko.

Na tokratnem obisku je Dušica Kunaver spregovorila o slovenskih šegah, povezanih s koledarjem, in o šegah ob življenjskih dogodkih, z udeleženci pa so se dotaknili tudi trzinskih rokovnjačev, nedovoljene kletvice »trzinska sekirica« in skrivnostnega porekla pesmi T(e)rzinka. V študijskem krožku si želijo ljudsko izročilo o Trzinu, njegovih ljudeh, značilnostih kraja, zgodovinskih osebnostih, lokalnih posebnostih in nekaterih že izumrlih poklicih ohraniti kot zgodbo, ki bi jo radi izdali v knjižni obliki, in to že aprila. Osnutek zgodbe je že napisan, napisala ga je njihova članica Urška, za konkretne nasvete Kunaverjeve pa je tokrat zmanjkalo časa, zato se bodo z njo zagotovo še srečali. Gostja pa ob koncu ni skoparila s pohvalami članom krožka: »Pohvaljeni od stare učiteljice – dobite petico!«

Po izidu knjižice se bodo člani študijskega krožka dobivali še naprej, in, kot je povedala Branka Urbanija, so si že postavili nove cilje: »V prihodnje se bomo učili domoljubja.«

Zakaj trikrat potrkamo na les?

Gre za star običaj, ki je bil razširjen povsod po Evropi in s katerim pokličemo lesnega duha, da bi nas čuval in obvaroval pred slabim.

Tanja Bricelj, foto: Tanja Bricelj

Dan žena v Trzinu

Mednarodni dan žena, ki ga praznujemo 8. marca, nekdaj pa so ga praznovali 19. marca, smo v Trzinu zaznamovali s tradicionalno proslavo, ki jo je pripravila Dunja Špendal. Najprej smo se naužili zelo občuteno odpetih melodij v izvedbi ženskega pevskega zbora Trzinke, ki nas je s svojim nastopom vnovič očaral. Sledil je krajši recital Ade Lovše Mušič o nekdanji, sodobni in morebiti tudi prihodnji vlogi žensk. Ko so se te prebrane misli že dotaknile naših src, pa so nas na pot spoznanja, malo za šalo in malo zares, popeljale Gorenjka, Štajerka in Dolenjka, ki so z vsakdanjim pogovorom predstavile bistvo življenja žensk. Gostitelj večera, predsednik trzinskega turističnega društva Kanja Ljubo Arsov, pa je nato z nami podelil še nekaj skrivnosti veziljskih mojstric, ki so se po proslavi v dvorani Marjance Ručigaj predstavile v preddverju Centra Ivana Hribarja. Z voščilom vsem udeleženkam prireditve je govornik predal besedo še trzinskemu županu Petru Ložarju. Ta nam je na kratko spregovoril o enakopravnosti spolov in nas pozval k premisleku o tem. Iz dvorane nas je pospremila folklorna skupina Trzinka, ki nas je s tem popeljala še na zadnji del tega večera, na razstavo trzinskih vezilj.

Vezilje ustvarjajo pod mentorstvom Milene Črv, s katero so za to

Utrinek s proslave – nastop ženskega zbora Trzinke

razstavo ustvarile prečudovite umetnine, ki niso vredne le ogleda, temveč vsekakor tudi velike pohvale. Bravo, vezilje, z lepoto in natančnostjo svojih izdelkov ste potrdile, da smo ženske vsekakor vredne poklona in pohvale, ki jo marsikatera dobi vsaj za 8. marec.

Barbara Kopač, foto: Barbara Kopač

Indija brez Taj Mahala

KUD Franc Kotar je 27. februarja povabil v goste absolventa medicine Petra Zabreta iz Kamnika, da je v trzinskem kulturnem domu predstavil polovico svojega štirimesečnega potovanja po indijski podcelini.

Divji pastirski par iz Kašmirja

Šestindvajsetletni študent medicine je preživel dobršen del študija na izmenjavah v Nemčiji, na Tajvanu in v Indiji, v okviru Sekcije za tropsko in potovalno medicino Slovenskega zdravniškega društva pa odhaja poleti z ekipo, v kateri so poleg njega še medicinska sestra ter bodoči zobozdravnica in zdravnica, na trimesečno medicinsko odpravo v Kenijo. Za odpravo zdaj zbirajo prostovoljne prispevke, on na primer tudi s svojim potopisnim predavanjem. Z zbranim denarjem bodo mladi medicinci nakupili preprotebna zdravila in sanitetni material, ki ga bodo potrebovali za zdravljenje tamkajšnjega prebivalstva.

S sproščeno energijo, značilno za mladost, je Peter Zabret v Trzinu tokrat prvič javnosti predstavil svojo indijsko pustolovščino, ki se je začela delavno, saj je prvi mesec v mestu Nashik opravljal študijsko prakso. Tam je stanoval pri premožni indijski družini, ki ima svojo zasebno bolnišnico, prakso pa je opravljal na porodniškem oddelku druge. Razkril nam je življenje višje kaste Indijcev, od njihovih izletov do zabav, pri svojih gostiteljih je imel svojega šoferja, strežnico in učitelja joge, čeprav s tem ni dolgo zdržal, predstavil pa je tudi način sterilizacije medicinskih instrumentov, željo medicinskega osebja, da se, belec, slika z njimi, in svarila njegove indijske družine pred nevarnostmi njihove države. Z marsikaterim opisom svojih doživetij je na obraze poslušalcev privabil nasmešek.

Spoznal pa je tudi delo v podeželski univerzitetni bolnišnici, kjer je oskrba bolnikov plačana iz šolnin študentov medicine in kjer ženske rojevajo kot po tekočem traku, pa tudi v brezplačni državni bolnišnici, kjer je doživel kar nekaj travmatičnih izkušenj. V nadaljevanju potopisnega predavanja nas je mladi popotnik popeljal še na politično nemirni sever Indije, ki si ga poleg Indije lastita Pakistan in Kitajska. »Tu nehajo delati SIM-kartice, prisotna je vojska, ki stalno kontrolira potne liste, ni prostega gibanja, občasno te

preletavajo bombniki, turisti so redki,« je opisal stanje tam. Kljub temu sta s sopotnico Manco tam prepotovala skoraj 2200 kilometrov, pot pa ju je vodila čez številne visokogorske prelaze, najvišje na nadmorski višini 5300 metrov, pri tem pa sta ugotavljala, da za vsakim prelazom živijo drugačni ljudje, od muslimanov in sikhov, prek Tibetancev do hindujcev, ogledala sta si nekaj samostanov in doživela nekaj zanimivih festivalov in praznovanj. V glavnem svetišču sikhov sta spoznavala te ponosne ljudi z moškimi s turbani, dolgimi lasmi in bradami ter sulico v rokah in njihovo vero. O njih je povedal: »Hindujci so mi rekli, če srečaš človeka s turbanom, mu lahko zaupaš.« V enem izmed samostanov sta spoznavala življenje tibetanskih menihov, odkrila pa sta tudi magično dolino, v kateri živi posebno ljudstvo Malančani, ki se preživljajo z gojenjem in prodajo hašiša in ki zase trdijo, da so neposredni potomci Aleksandra Velikega. Ti podjetni ljudje so tam, v svoji dolini, postavili celo posebno šotorišče, kamor zahaja pretežno mladina – na magični odklop. Peter pa se je povzpел tudi na 6153 metrov visoko goro Stok Kangri in na njej užival ob sončnem vzhodu in v daljavi občudoval visoki K2, medtem ko je Manca ostala v baznem taboru, ker je čisto oslabela, in so ji po simptomih ugotovili, da je staknila nadležnega parazita, in to očitno že na začetku poti. Nekaj poti sta prehodila in tako naravo občudovala od blizu, zaradi sila negotovega voznega reda avtobusov pa sta se, in to tudi po spektakularno ozkih cestah ob strmih prepadih deloma vozila z domačini. Na celotni poti sta doživela veliko zabavnih pripetljajev, s katerimi je Peter svoje predavanje spretno začinil. Po mesecu in pol so se njune poti ločile – Manca se je vrnila domov, Peter pa je nadaljeval svoje raziskovanje tega dela sveta in potoval še nekaj časa po Indiji, zavil v Nepal, tam živel z budističnimi menihi in pomagal v slovenski bolnišnici, se spet vrnil v Indijo in se tam poslovil od svoje indijske družine.

Po zelo zanimivem predavanju so obiskovalci bodočemu zdravniku postavili nekaj vprašanj in hkrati izrazili željo, da bi poslušali tudi pripoved o drugi polovici njegovih dogodivščin, ki si jih je, kot je povedal, sproti zapisoval. ●

Tanja Jankovič, foto: Osebni arhiv Petra Zabreta

Več o medicinski odpravi Majiwa 18' in dogodkih, ki jih bodo organizirali člani odprave, lahko izveste na njihovi Facebook strani facebook.com/majiwa18 in na spletni strani odpravamajiwa2018.wordpress.com. Sredstva jim lahko donirate na naslov: Medicinska fakulteta, Vrazov trg 2, Ljubljana; ID DDV: SI44752385; TRR: 01100-6030708380, pri UJP Ljubljana; sklic: 250569-17; s pripisom: Kenija18 – donacija; koda namena: CHAR.

90 let Joži Kovačič

V petek, 23. februarja, smo v trzinski enoti Doma počitka Mengeš pripravili praznovanje za stanovalko Joži Kovačič, ki je teden pred tem dopolnila 90 let. V družbi hčerke, vnuka, pravnukov in drugih svojcev ter prijateljev je slavjenka prisluhnila glasbenim točkam pevske skupine Predice iz Kamnika, ki jih je na harmoniki spremljal Jože Jagodic. Vnuč Tihomir je zbranim v nekaj stavkih predstavil življenjsko zgodbo svoje babice in poudaril, da je vedno rada skrbela zanje in jim kuhala, lepe spomine pa imajo tudi na številne skupne izlete, igre in petje. Nekaj besed pa je spregovorila tudi gospa Joži, ki je po zdravici in po tem, ko je bila torta razrezana, dokazala, da leta za ples niso ovira. In ker se po napovedih vremenoslovcev zima še ne bo tako kmalu poslovila, bo slavjenki še vedno prišla prav tudi topla odeja, ki ji jo je v imenu doma izročila namestnica direktorice Stanka Štrus. Šopek z dobrimi željami

pa ji je ob jubileju izročil tudi predstavnik Občine Trzin, podžupan Rado Gladek. Gospe Joži želimo čim več zdravja in dobrega počutja. ●

Katarina Pezdirc, foto: A. G.

Ljubezen je vedno odločitev

»Človek ni narejen tako, da bi lahko bil celo življenje sam. Vedno hrepeni po odnosu, pripadnosti, varnosti ..., kljub temu pa bi moral vsakdo narediti svojo 'domačo nalogo', preden se sploh zaljubi,« smo lahko slišali v uvodu prvega letošnjega predavanja terapevtskega centra Pogled v dvorani Marjance Ručigaj. Gostiteljica Andreja Vukmir Brenčič je k sodelovanju tokrat povabila doktorico Lucijo Hrovat, ki je doktorirala s temo o predzakoncih, v svojem predavanju pa je govorila o tem, zakaj si za partnerja izberemo točno določeno osebo, katere so značilnosti zaljubljenosti in mladega para ter kako iz zaljubljenosti preiti v dolgotrajen, izpolnjujoč odnos.

Dr. Hrovatova je poudarila, da mora vsakdo sam prevzeti odgovornost za svoje življenje in vsak sam poskrbeti za svoje dozorevanje, preden vstopi v ljubezenski odnos. Predstavila pa je tudi tako imenovano listo TO DO, ki jo je treba izpolniti, če želimo, da bo partnerski odnos trajen in izpolnjujoč. Posameznik naj bi si odgovoril na vprašanja, kot so: od kod izhajam, kakšna je moja čustvena dediščina, kakšen je moj družinski skript ... Vsak bi moral poskrbeti za svoj intelektualni, čustveni, duhovni in telesni razvoj. »Primanjkljaj na kateremkoli od teh področij utegne povzročati težave v partnerskem odnosu,« je poudarila predavateljica in opozorila,

da zaljubljenost ni odnos, pač pa posebno psihofizično stanje, na katero ne moremo zavestno vplivati in ki traja do dve leti.

Bolj ko je posameznik gotov vase, manj potrebuje potrditve, izraze sprejetosti in izkazovanje ljubezni, pač pa skuša to doseči vzajemno s partnerjem. »Ljubezen je vedno odločitev,« je poudarila dr. Hrovatova, »saj se posameznik odloči za sodelovanje, prilagajanje, vlaganje v odnos, in to najboljšega, kar je v njem.« S tem nastaja bližina odnosa, v katerem preverjamo svoje navade, vrednote, reakcije v različnih situacijah. Konflikti pa so priložnost za odkrivanje globljih (ponavljajočih se) vzorcev, saj so povodi zanje praviloma le »grešni kozli«, ki pa v resnici sploh niso pomembni. Pomembni so globlji občutki, kot so strah pred zavrnitvijo, da ne bi bili slišani, da ne bi pripadali ... Na seznamu TO DO, ki ga je predlagala parom, ki se odločajo za zakonsko zvezo, je prva točka prav spoznavanje svojih naučenih čustvenih vzorcev. Druga naloga je ohranjanje samega sebe in svojega notranjega jaza, tretji pomembni gradnik za odnos je tehnika zrcaljenja, ki partnerja uči slišati in razumeti drug drugega, četrta pa je ohranjanje povezanosti ali kako povrniti stik, ko se pojavi konflikt. Vukmir Brenčičeva in Hrovatova sta tehniko zrcaljenja tudi demonstrirali.

Naslov aprilskega tematskega večera iz letošnjega cikla predavanj, posvečenih partnerstvu v času in prostoru, je Mlad par in sobivanje/odnos s starši. Predavanje bo 9. aprila ob 19. uri, vodila pa ga bo družinska terapevtka Andreja Vukmir Brenčič. ●

Tanja Bricelj, foto: Tanja Bricelj

Okusi Sicilije

Sicilija je bila zaradi svoje lege med Evropo in Afriko mnogokrat tarča različnih osvajalcev, to pa je tam občutiti še danes – po celotnem otoku lahko najdemo sledove grškega načina življenja, pričevanja Rimskega imperija in drobtinice, ki so jih pustili za seboj Normani. Vse to smo si ogledali na imenitem predavanju Biserke Čičerov, ki nam je sicilijanske lepote predstavila tako slikovito, da smo se obiskovalci predavanja v mislih zlahka preselili na jug Italije.

Pot smo ob predavateljicini predstavitvi začeli v Cataniji, ki slovi po znamenitem trgu Piazza del Duomo. Ogledali smo si rimski amfiteater in Bellinijevo gledališče, poimenovano po znamenitem opernem skladatelju Vincenzu Belliniju, ki je bil po rodu prav iz Catanije. Že tu, na naši prvi postojanki, je bilo videti kar nekaj tistih prelepih baročnih zgradb, ki so s svojo edinstvenostjo povzročile, da so celi deli Sicilije pod Unescovo zaščito. Očarala so nas tudi pročelja iz vulkanskega kamna, od kod ta izvira, pa smo si v nadaljevanju poti tudi ogledali. Ognjenik Etna, ki je še vedno zelo aktiven, nas je osupnil z neverjetnim razgledom in vinogradi, ki zaradi izredno rodovitne ognjeniške prsti bogato obrodijo.

Ko smo se v mislih poslovili od vulkanskega območja, nas je pot vodila v Taormino, idilično mesto, ki je bilo lani deležno pozornosti predvsem kot prizorišče srečanja voditeljev G7, vendar je nas še najbolj zanimalo tamkajšnje grško gledališče iz petega stoletja pred našim štetjem. Ker nam čas ni bil naklonjen, smo odhiteli naprej, do naslednje postaje, Sirakuz, kjer smo si ogledali arheološki park, Arhimedov trg in Apolonov tempelj. Na kmečkem turizmu so nas pogostili z odličnim vinom in okusnimi

olivami, nato pa smo se odpravili naprej, proti Agrigentu, lepemu obalnemu mestecu, ki slovi po svoji dolini templjev. Pred Palermom smo se le nekaj kilometrov pred mestom ustavili še v Monrealu in si ogledali enega najlepših normanskih arhitekturnih dosežkov – tamkajšnjo katedralo.

Naše popotovanje smo končali v sicilijanski prestolnici Palermu. Tam smo si ogledali katakombe, kjer so prvotno pokopavali menihe, nato pa le premožnejše meščane, in njihove plaže, ki veljajo za ene najlepših na svetu, sprehodili pa smo se tudi mimo palermskega gledališča Garibaldi.

Mafija, vino, olive, templji, trinacria. Sicilije ne predstavlja zgolj Boter niti je ne opredeljuje samo okusno vino; niso olive to, kar privablja toliko turistov, niti imenitni templji. Vse to je sicer res Trinacria, Sicilija, a ogleda je vredna predvsem zato, ker združuje zgodovino in kulturo, ker je edinstvena v svoji arhitekturi in ker lahko obiskovalcem ponudi zgodbo, ki se je oblikovala tudi v dolgih stoletjih nenehnih vojn in trpljenja. ●

Barbara Kopač, foto: Osebni arhiv Biserke Čičerov

28. medobčinski otroški parlament

15. februarja je v trzinski dvorani Marjance Ručigaj zasedal 28. medobčinski otroški parlament. Poleg učencev iz Trzina so sodelovali še predstavniki 10 okoliških šol. Po poučni dramatizaciji Vsak učenec je lahko uspešen, ki so jo zaigrali učenci 6.b razreda z Osnovne šole Preserje pri Radomljah, so mladi parlamentarci predstavili, do kakšnih ugotovitev so prišli na njihovih šolah. Glede na to, da je krovna tema otroškega parlamenta v tem in prihodnjem šolskem letu ŠOLSTVO IN ŠOLSKI SISTEMI, so bile tudi delavnice, ki so temu sledile, zastavljene v tej smeri. Na vseh treh so se spraševali, kakšne spremembe bi si učenci želeli na svojih šolah ali pa morda celo v šolskem sistemu.

Na prvi delavnici so razpravljali o možnostih za izboljšanje počutja priseljencev ob prihodu v novo šolo. Predlagali so, da bi glavni vhod na šoli krasil plakat s pozdravi v vseh jezikih priseljencev, da bi se tu počutili dobrodošle. Po njihovem mnenju bi bil koristen tudi dan predstavitev tujih kultur, in to s kulinariko in podobnim, najbolj pa bi koristil prevajalec v razredu, dokler učenec ne osvoji dovolj slovenskega jezika.

Na drugi delavnici so se učenci z mentorico osredotočili na učne vsebine in načine učenja v šoli. Če povzamemo njihove zelo konkretne predloge, si želijo:

- več praktičnega uporabnega znanja, ki jih bo usposobilo za življenje,
- več dela v skupinah, več projektnih nalog, povezanih z lokalnim okoljem,
- staršem pa želijo sporočiti, da ni dobro, da so tako zelo zaščitniški, saj potrebujejo tudi slabe izkušnje, da se okrepijo, in druženje z vrstniki, da najdejo in prepoznajo svoje mesto v družbi.

Na tretji delavnici so ugotavljali, kaj vse je potrebno za dobro komunikacijo. Učenci so namreč sami poudarili potrebo po komunikaciji in našli so kar devet dejavnikov, ki pripomorejo k uspešnemu dialogu. Vsekakor pa je prva stvar, da drug drugega resnično poslušamo.

K dobri energiji na medobčinskem otroškem parlamentu pa je za piko na i poskrbel še otroški pevski zbor osnovne šole Trzin, in tako je dopoldne v prijetnem vzdušju res hitro minilo. Razšli smo se dobre volje, z novimi poznanstvi, v mislih pa že z novimi idejami za regijski otroški parlament 15. marca na osnovni šoli Dobrova in za 29. medobčinski otroški parlament. •

Ana Lončar Burjek, foto: Tanja Jankovič

Trzinski osnovnošolci na 32. festivalu Turizmu pomaga glava

Turistična zveza Slovenije že 32 let zapored organizira festival Turizmu pomaga glava, na katerem sodelujejo osnovnošolci iz vse Slovenije. Kot piše na spletni strani Zveze: »Vsebina projekta je vezana na raziskovanje turizma v domačem kraju, ugotavljanju možnosti za hitrejši razvoj in oblikovanju take ponudbe, ki bo spodbudila podjetništvo in trženje naravnih danosti pa tudi preostale ponudbe v vseh možnih oblikah.«

Tema letošnjega tekmovanja je bila Kultura in turizem, na njem pa je konec januarja na pobudo Jožice Valenčak sodelovala tudi naša šola. Pod mentorstvom razredničarke Stanke Jaklič, ki je tokrat prvič sodelovala na festivalu, je devet učencev 6.a razreda v okviru projekta mesec dni podrobneje spoznavalo naravno, zgodovinsko in kulturno dediščino Trzina in trzinske prireditve. Prebirali so pisne vire, si ogledali Jefačnikovo domačijo, v muzeju z zanimanjem spoznavali zgodovino Trzina od pradavnine do danes in ugotavljali, kako malo pravzaprav poznajo domači kraj, svoje delo pa so predstavili tudi v raziskovalni nalogi z naslovom Kulturna dediščina Trzina – osnova turističnih produktov, ki si jo lahko ogledate na šolski spletni strani, in oblikovali zahtevani turistični produkt. Predstavili so ga 6. marca na prvem regionalnem tekmovanju, na turistični tržnici v hipermarketu Šiška, kjer so bili eni najmlajših udeležencev. Stojnico so s pomočjo učiteljice likovne umetnosti Vesne Rakef opremili s plakati s fotografijami trzinskih znamenitosti, s knjigami o Trzinu, s promocijskimi letaki TD Kanja in z domiselnim letakom Sprehod po poti kulturne dediščine Trzina, ki so ga izdelali sami. Ob tem Jakličeva pove: »Z učenci smo iz srca hvaležni Zinki Kosmač za vse fotografije iz njene bogate zakladnice fotografij, ki smo jih lahko uporabili pri našem projektu.« Fantje in dekleta, od katerih so bila tri oblečena v močvirske tulipane, so mimoidočim od 15. do 18. ure spretno predstavljali znamenitosti našega kraja in jim tudi zapeli. Številni obiskovalci trgovskega centra so tako med stojnicami, na katerih so osnovnošolci trinajstih ljubljanskih šol in šol širše ljubljanske okolice predstavljali kulturno podobo svojega kraja,

lahko spoznali tudi posebnosti našega kraja. Za raziskovalno nalogo, predstavitev kraja, prikazano znanje in pripravljeno stojnico, ki so si jo z navdušenjem ogledali tudi njihovi starši, so mladi raziskovalci z osnovne šole Trzin prejeli srebrno priznanje Turistične zveze Slovenije. Njihova mentorica Stanka Jaklič je zelo ponosna nanje: »Zame so zlati, kajti so svoje delo opravili več kot odlično. Z njimi je bilo veselje delati, saj so vodljivi, vedoželjni, delavni in iznajdljivi.« •

Tanja Jankovič, foto: Vesna Rakef

Stanka Jaklič, Hana Šinko, Lara Pevec, Tina Kecelj, Tamara Wagner, Vesna Vukadinović, Miha Ručigaj, Matija Nemanič, Amadej Miličević, Blaž Klopčič in Jožica Valenčak

Operna pevka mag. art. Alenka Gotar Hvaležna Trzinu

Le kdo ne pozna znane slovenske operne pevke Alenke Gotar, ki je leta 2007 zastopala Slovenijo na tekmovanju za pesem Evrovizije?! Morda veste tudi, da že pet let živi mirno družinsko življenje v Trzinu. Vesela sem bila, ko je privolila v intervju, saj jih veliko to zavrača. Na sončni dan sva se dobili v piceriji Olivia in poldruga ura pogovora v družbi zgovorne neposredne temnolaske je minila, kot bi mignil.

Alenka Gotar živi z družino v Trzinu že pet let.

Od nekdanje je rada pela, obetajočo kariero pa ji je prekinila bolezen

Njena odrska pot se je začela pred 33 leti, ko je kot osemletna deklica prvič zapela v otroškem zborčku ljubljanske opere: »Zame je bila to ljubezen na prvi pogled. Ko se nekaj odločim, bom to speljala in ni Boga, ki bi to spremenil.« Prihaja z Rodice, kjer je končala osnovno šolo in nižjo glasbeno šolo, nato je obiskovala gimnazijo Poljane in istočasno srednjo glasbeno in baletno šolo. Študijska pot jo je vodila v tujino, na študij solo petja v švicarski Basel in nato na magisterij iz petja, opere in gledališke znanosti na salzburški Mozarteum. Osvajala je številne mednarodne nagrade in njena pot se je strmo vzpenjala. Obetala se ji je bleščeča kariera, a jo je preprečila huda bolezen. »Z boleznijo sem se soočala s humorjem, čeprav je bilo zelo hudo. Premagala sem jo, a vame se je naselil neki strah, zato sem se vrnila domov.«

Bolezen je premagala in še naprej pela

Podiplomski študij solopetja in operne igre je končala pri Lilian Sukis, pevsko pa se je nato izpopolnjevala tudi v Rimu pri Maji Sunari-Biankini, h kateri se vedno znova rada vrača, in na pevskih seminarjih Marjane Lipovšek in Alfreda Burgstallerja. »Zame je Marjana daleč najboljša, kar je slovenska kultura dala svetu. Fantastična je. Kot oseba, interpretka, pevka, kulturnica,« se pokloni svoji vzornici. 12 let je prepevala v obeh državnih operah, v Ljubljani in Mariboru, in gostovala po vsem svetu. Odpela je več kot 30 različnih vlog, najbolj pa sta jo zaznamovali dve: »Največji izziv je bila Vesela vdova, ki sem jo pela v ljubljanski Operi. Ker so bili v njej igra, petje, ples in govor, sem odkrila, da znam tudi igrati. Režiserju Vinku Möderndorferju sem zelo hvaležna, da je iz mene izvel te skrite potenciale, ki jih še vedno izkoriščam. Druga vloga pa je Donna Elvira iz Mozartovega Don

Giovannija, ki je tehnično morda ena najzahtevnejših vlog sploh. Zelo sem ponosna, da sem jo v Salzburgu odpela v vseh predstavah, in da so bile prav vse razprodane.«

Leta 2007 je zmagala na Emi in pela na Evroviziji v Helsinkih

Za njo je bilo že deset let uspešne operne kariere, ko je nastopila na slovenskem izboru za pesem Evrovizije. S pesmijo Cvet z juga je prepričala domačo javnost in odpotovala v Helsinke in se tam uvrstila v superfinale, Sloveniji pripela 15. mesto in bila izbrana za najboljši vokal. »Na Evroviziji so takrat prvič poslušali pesem, ki je bila kombinacija popa in opere,« se spominja. Na vprašanje, ali bi še kdaj pela na Evroviziji, takoj izstreli, da ne: »To je za mlade ljudi, saj je zelo naporeno. Tu so pričakovanja naroda, številne pogodbene obveznosti do

Utrinek s prelepe poroke na gradu Strmol

Z možem Anžetom med nastopom na lanskem Florijanovem sejmu

RTV, promocije ... Niti celomesečna turneja po Japonski z mariborsko Opero, ki je sledila EMI, ni bila tako naporna. Na drugem koncu sveta sem bila stran od slovenskih medijev in različnih spletk. Edina stvar, ki sem jo takrat želela, je bila, peti v slovenščini, čeprav so mi rekli, da z njo ne bomo prišli v finale. Pa smo.«

Danes vodi svojo uspešno pevsko šolo

Počasi in vztrajno je začela graditi svojo pevsko šolo, v kateri poučuje petje, igro in glasbeno gledališče. »Rekla sem si: če se že poslovim od odra, je prav, da me nadomestijo ljudje, ki pridejo iz mojih rok.« Njeni varovanci so uspešni in osvajajo številne nagrade. »Moj učenec Žiga Lakner je eden najbolj perspektivnih mladih opernih pevcev doma in v tujini.« Nastopanja v operi in opereti, ki je zanjo kot poslastica, ne pogreša. »Na glasbenem področju sem dosegla vse, kar sem hotela, in sem zdaj pomirjena. Kot mentor sem sicer stroga in zahtevam, da moji učenci dobro pojejo, ampak pri meni je bolj sproščeno, saj se mi ni več treba dokazovati.« Lani so ji varovanke predstavile idejo o muzikalu Sneguljčica. Napisala je scenarij, izbrala pesmi in razdelila vloge. »Na vajah je bilo veliko smeha in dobre volje. Predstava je topla, veliko je srčnosti, pristnosti in topline. Zato smo tako uspešni,« ponosno pove in doda, da s predstavo osvajajo tudi velike odre. Februarja so se predstavili v ljubljanskem SiTi teatru, čaka jih še nastop v portoroškem Avditoriju. »Ko nekaj delaš s srcem, se lahko naredijo velike stvari in te sreča najde,« je prepričana. O prihodnjih projektih molči, kajti, kot pravi madam Sukis: »ne govori na glas o planih, da te ne bodo bogovi kaznovali«. Januarja pa je pod svoje okrilje vzela tudi ženski pevski zbor Trzinke in pravi, da so končno začele peti s polnimi pljuči.

V Trzinu si je ustvarila toplo družinsko gnezdo

Bila je že prepričana, da ji niso namenjeni sreča, ljubezen in materinstvo. Takrat pa je v njeno življenje vstopil Anže Šuštar, vnuk glasbenika Nika Zajca, ko se je vpisal v njeno šolo petja. »Ko sem izvedela, da je zaljubljen vame, sem ga vrgla ven. Napovedala sem mu točno to, kar se je potem dogajalo. Ampak Anže ni popustil. On ne. Ko zdaj gledam nazaj, kaj vse se nama je dogajalo, je bilo res hudo. Ne samo njega, tudi mene je zelo zaznamovalo, prizadelo in spremenilo. Postala sem bolj neizprosna,« se spominja njune trnove poti, o kateri se je marsikaj pisalo in zaključila: »Ampak mi se imamo res radi in mislim, da se to vidi.« Mož Anže in sinček Nikek, kot ga ljubkovalno imenuje, sta njena največja dragocenost. »Rojstvo Nikca je bila najlepša sprememba v mojem življenju, za katero sem Bogu vsak dan na novo hvaležna.

Poleg tega pa je poglobil odnos med menoj in Anžetom, s katerim se lepo dopolnjujeva. On s svojo mladostno energijo in jaz s svojimi življenjskimi izkušnjami.« In kako se počuti v našem kraju? »Oba sva hvaležna, da so naju Trzinci tako lepo sprejeli. Odkar imam Nikca, sem malce bolj integrirana v lokalno življenje, in če se le da, z Anžetom nastopava na trzinskih prireditvah.«

Veliko srce za številne humanitarne akcije

V akciji Urbanovo srce je pomagala mlademu košarkarju Urbanu Gorjancu iz Maribora. »Bil je že v državni reprezentanci, ko so mu odkrili hudo srčno napako. Skupaj s košarkarsko reprezentanco smo zbrali denar, ga poslali v Korejo na operacijo in fant je danes državni prvak.« S Tanjo Vidic in Sašo Lendero je organizirala humanitarne koncerte za postojnsko porodnišnico, v kateri je privekal na svet tudi njen sinček Nikolas. Z zbranim denarjem so kupili 21 postelj za porodniški oddelek. »Na neki način sem se jim želela oddolžiti.«

Doletela jo je tudi čast, da nosi naziv Strmolška vrtnica, ki ga podeljuje rodbina nekdanjega graščaka z gradu Strmol redkim izbrancem, ki se zavzemajo za širjenje grajske zgodbe in za spravo med Slovenci.« Prebrala sem knjigo To noč sem jo videl, v kateri Drago Jančar opiše nečloveški konec Ksenije in Rada Hribarja, in začela raziskovati, kakšna krivica se je tedaj dogajala intelektualcem.« Strmol jo je tako očaral, da je prav na tem gradu pred dvema letoma dahnila usodni da svojemu Anžetu. Po naključju pa so prav takrat, le nekaj dni pred njuno poroko, našli posmrtno ostanke graščakov in pudrnico, ki je pripadal Kseniji Hribar. »Ko sem jo prijela v tresočih rokah, so mi po licih tekle solze. Človeka, ki sta delala v dobro slovenstva, sta bila likvidirana zaradi človeškega primitivizma le zato, ker sta bila premožna.«

Bojeviti levinji ogromno pomeni tradicija

Boli jo nepoštenost, in se takoj oglasi, ko začuti nepravilnosti ali krivico. Zaradi tega je marsikomu trn v peti, a bojevite levinje to ne ustavi. Veliko ji pomeni, da je družbeno koristna ali vsaj slišana, kar ji kot javni osebnosti uspeva pogosteje kot drugim. »S pomočjo podžupana Rada Gladka mi je uspelo doseči, da občina Trzin sofinancira zadnje povišanje cene vrta,« omeni kot primer.

Poleg drugega je njo zaznamovalo tudi devet let življenja v tujini, o čemer pravi: »Šele ko si enkrat tujec, začneš slovenstvo zares ceniti. Tudi sina bom vzgajala v duhu slovenske tradicije in hkrati odprtosti v svet. Mora vedeti, kdo je, kaj je, od kod izvira, kaj je njegova tradicija, in mora spoštovati tudi tradicijo drugih.« Ob tem pa se pohvali, da si je izpolnila svojo otroško željo, ko je postala lastnica prelepe gorenjske narodne noše. »Nekateri se mi posmehujejo, ampak meni je noša zelo všeč. Imam jo za svojo dušo, iz čisto preprostega razloga, ker sem ponosna in zavedna Slovenka, ki spoštuje svoje korenine in tradicijo.«

Tanja Jankovič, foto: Osebni arhiv Alenke Gotar in Tanja Jankovič

JURČEK

V pekarni in slaščičarni Jurček naredimo rojstnodnevne, poročne in priložnostne torte po vašem okusu in videzu.

10% POPUST

za naročilo poročne, rojstnodnevne in priložnostne torte.

Depala vas 93a, Domžale, 01 724 86 27, 041 943 919, www.pekarna-jurcek.si

Radi pojemo, igramo, se po vižah sukati znamo

Pod tem naslovom je Javni sklad Republike Slovenije 3. marca v Mengšu pripravil pregledno območno srečanje folklornih skupin Domžale – Kamnik, zato sta bili povabljeni tudi naši folklorni skupini Turističnega društva Kanja Trzin – Trzinka, veterani in Trzinka, člani, ali, kot so jih napovedali, veterani in mladi.

Gledalke iz Trzina smo na prireditvi seveda najbolj budno spremljale naši skupini. Umetniški vodja obeh je Janez Florjanc - Fofa, avtor glasbene priredbe Miro Dečman, za kostume je poskrbela Danica Pandel. Miru Dečmanu, ki plesalce tudi zvesto spremlja na harmoniki, sta se pridružila še Fofa na kontrabasu in mlada violinistka Živa Potočar.

Naša folklorna skupina Trzinka, člani se je predstavila tretja po vrsti. To so mladi, ki jih je povezala ljubezen do ohranjanja ljudskega izročila. Skupina se večja, pridno vadijo in usvajajo repertoar plesov svojih kolegov veteranov.

Naslov njihovega nastopa je bil Štajerski plesi z vaškimi klepetuljami. Dodana vrednost plesnega nastopa je bila pevska točka o vaških klepetuljah, s katero so presenetili s svojimi ubranimi zvonkimi glasovi, in temu primerno poželi zaslužen aplavz. Zgodbo so prikazali na zanimiv način, šaljivo; dodali so namreč tudi delček bolj skritega ženskega značaja, ki je prišel na dan, ko so se vaše ženske srečevale ob različnih priložnostih in izmenjavale vsakdanje novice in koga tudi »obrala do kosti«. Na nastopu so se moške iz njih seveda ponorčevali in jim zapeli nekaj šaljivega ob glasbeni spremljavi, nato pa so se zavrteli, kot plešejo

Štajerci, torej živahno, s hitrim vrtenjem, da pohaja dih. In naša skupina je pokazala usklajenost, poskočnost in temperament.

Folklorna skupina Trzinka, veterani, ki bo letos praznovala že deseto obletnico, pa je nastopila predzadnja. O njej je treba povedati, da so se med plesalci stakle že prave prijateljske vezi, da so aktivni in samozavestni in da uživajo polno, družabno, zdravo in gibčno tretje življenjsko obdobje.

Predstavili so se s koreografijo Na obisku v Selah pri Borovljah – zaplesali so koroške plesne, ki so oblikovno in glasbeno sorodni izročilu drugih slovenskih pokrajin, saj so se enako razvijali. Prikazani koroški plesi so na začetku počasni in resnobni, nato pa se njihov ritem pospeši, tako kot se stopnjuje tudi vzdušje na podeželskih slavljih. Naši veterani so za uvod, enako kot naši mlajši plesalci, glasno zapeli, in to pesem Kaj je n'coj en fajn večer, da jih je bilo slišati skoraj do doma.

Plesalci folklornih skupin Svoboda Mengeš, Moravče, Komenda, Groblje Domžale, Kamnik, Trzinka in Češminke so nam res pripravili en »fajn večer, ker radi pojemo, igramo, se po vižah sukati znamo«.

Dunja Špental, foto: Zinka Kosmač

Odlični nastop trzinskih folkloristov veteranov, ki so navdušili v vseh pogledih.

Na območnem srečanju folklornih skupin v Mengšu so se predstavili tudi naši folkloristi iz skupine Trzinka, člani in poželi velik aplavz.

Domžalska Lipa prinesla veselje v trzinski Dom počitka

V domu starejših občanov v Trzinu so kitaristke skupine Val in citrarke Planike pod skrbnim vodstvom mentorice Damjane Praprotnik v četrtek, 22. februarja, priredile koncert, s prijetnimi recitacijami in zgodbami iz časov, ki so že daleč za nami, pa so ga popestrile še članice literarnega krožka društva LIPA Univerze za tretje življenjsko obdobje Domžale.

Zbrane je najprej pozdravil predsednik društva Lipa Marjan Ravnikar, po uspešnem koncertu pa se jim je še zahvalil za glasen aplavz, ki so ga namenili nastopajočim. Koncert se je končal tako, da so nastopajoči in stanovalci doma skupaj zapeli pesem Mi se imamo radi.

Po koncertu smo vsi menili, da prinesejo nastopi, kot je bil ta v Domu počitka Trzin, varovancem teh domov veliko veselja, kar se je pokazalo že s tem, da so ti domsko večnamensko dvorano napolnili do zadnjega kottička.

Taka druženja so pomembna, saj stanovalcem polepšajo dan in popestrijo njihovo življenje v domu.

Marjan Ravnikar, društvo LIPA, Univerza za tretje življenjsko obdobje Domžale
Foto: Arhiv društva LIPA

Praznovanje treh ribic iz skupine Naše vezi

Skupina za samopomoč starih ljudi Naše vezi ima ob četrtek redna srečanja, vsak četrtek od 10. do 12. ure, zadnje februarso srečanje pa je bilo posebej slovesno – praznovali smo namreč rojstni dan treh horoskopskih ribic, Sonje Knavs, Sonje Kovačič in Slavice Pirc Stanič. Slavljenke so nam pripravile prijetno pogostitev, za še bolj prijetno druženje pa je zaradi zimskih počitnic lahko poskrbela Neli Oblak, ko nam je ob spremljavi harmonike, ki jo odlično igra njena babica Ani Drešar, lepo zapela. Uživali smo v dobri hrani, prijetni družbi in ubranem petju. Ta mesec pa praznujeva rojstni dan še dve ribici, dve Jožici. Že zdaj se veselimo praznovanja. V sejni sobi v pritličju Občine Trzin, kjer potekajo naša redna srečanja, smo vedno zelo sproščeni. •

Jožica Trstenjak in skupina Naše vezi, foto: Jožica Trstenjak

Taborniki v Parku vojaške zgodovine

Taborniki rodu Skalnih taborov (RST) Domžale, v okviru katerega deluje tudi četa Trzinska skerca pod vodstvom načelnice Maše Šimenc, organizirajo za svoje tabornike osnovnošolce vsak mesec različne akcije ali izlete. Tako so jih prvo marčevsko soboto kljub mrazu in občasnemu naletavanju snežink odpeljali že na drugi rodov izlet, v Pivko, na vodeni ogled Parka vojaške zgodovine.

Park je v kompleksu starih italijanskih vojašnic, v katerih je nato domovala tudi nekdanja jugoslovanska ljudska armada (JLA). Zanimanje za izlet je bilo veliko. Pred domžalskim kopaljščem se je namreč zbralo 106 otrok z vodniki, med njimi tudi 14 tabornikov in 5 vodnikov iz Trzina. Navsezgodaj zjutraj so se z avtobusi odpeljali v Pivko, tam pa so v največjem muzejskem kompleksu v Sloveniji doživeli zanimivo potovanje skozi našo novejšo vojaško zgodovino. Spoznali so nekdanjega voditelja Jugoslavije maršala Tita in takratno JLA in veliko izvedeli o osamosvajanju Slovenije, o osamosvojitveni vojni leta 1991. Z velikim zanimanjem so si ogledali različna vojaška vozila, tanke, topove in drugo orožje, letala, helikopter in tudi nemško vojaško lokomotivo iz 2. svetovne vojne. Zagotovo pa jih je najbolj pritegnila mala diverzantska podmornica, v katero so lahko tudi zlezli in se »preizkusili« v vlogi podmorničarjev. Ena od štirih organizatorjev izleta je bila dvajsetletna Trzinka Katja Kač: »Zelo smo bili presenečeni nad tako velikim odzivom. Prijavilo se je namreč skoraj 120 otrok vseh starosti, kar je za

organizacijo kar velik zalogaj. Na izletu je bilo super, le malo premrzlo. Kljub temu smo vsi uživali. Starejši otroci so pozorno poslušali razlage muzejskih vodičev in si ogledovali vojaško mehanizacijo, mlajši pa so z velikim veseljem prijeli puško in se zavzeto plazili po podmornici.« •

Tanja Jankovič, foto: Tjaša Jankovič

Praznovanje kulturnega dneva v Vrbi

Letos so veterani OZVVS Zgornje Gorenjske že šestnajstič organizirali pohod iz Radovljice do Vrbe, ki je zdaj posvečen tudi veteranu slovenske osamosvojitve Janezu Svetini.

Pohod je bil letos dolg 12 kilometrov in je potekal v prvem delu od Radovljice do Bleda, kjer sta bila postanek in krajša slovesnost ob

najstarejšem spomeniku našemu velikemu pesniku Francetu Prešernu in nas je nagovoril tudi nekdanji načelnik Generalštaba Slovenske vojske generalmajor dr. Andrej Osterman. Ta nam je na kratko orisal pot, ki jo je prehodil naš narod od prvih omemb do danes, in pomen kulture za narodno zavest. Z Bleda pa smo pot nadaljevali do Vrbe, kjer je bila ob 13. uri osrednja proslava.

Glavna govornica na njej je bila naša znana pesnica in mojstrica umetne obrti Ifigenija Zagoričnik Simonovič. Poudarila je, da brez kulture, brez slovenske besede, brez želje živeti v tem okolju ne bi iz naroda nikoli postali nacija. Kot je poudarila, zaznava ona plemenitost umetnosti kot iskanje lepote in smisla življenja.

Po končani slovesnosti smo veterani vojne za Slovenijo iz domžalskega združenja preživeli preostanek popoldneva v starem mestnem jedru Radovljice, rojstnega kraja zavednega Slovenca Antona Tomaža Linharta.

Ob nadaljevanju, ki so ga zaznamovali gastronomsko-kulturni užitki, pa smo ugotovili, da Slovenije nobeden od nas ne bi zlahka zapustil, kot je nismo niti leta 1991, ko smo se z besedo še z orožjem v roki postavili v bran domovine. •

Janez Gregorič, foto: Osebni arhiv Janeza Gregoriča

Lučki Zupan v slovo

5. februarja smo se na domžalskih Žalah poslovili od Lučke Zupan, znane Trzinke, članice trzinskega društva upokojencev Žerjavčki in zelo dejavne pevke pevskega zbora Žerjavčki.

Utrinek s poletnega srečanja društva Jesenski cvet na gradu Tuštanj, ko se je Lučka še z veseljem pridružila prepevanju ljudskih pesmi.

Zaradi dolgotrajne bolezni zadnje čase sicer ni več mogla prepevati, zato pa se je vključila v skupino za samopomoč starih ljudi Naše vezi. Po naravi je bila zelo zgovorna, živahna in vesela, a njena bolezen je počasi napredovala, in ko ji je nenadoma umrl mož Franci, si je takrat še zlomila roko. Bilo je zelo hudo, a so ji dobri sosede pomagali, kolikor so mogli, Lučka pa si je našla še pomočnico Slavico. Dobro sta se razumeli.

Med spomini na njeno sodelovanje v skupini Naše vezi je ostal na primer tisti na naš izlet na Brezje, ko je

Lučka v skoraj prazni cerkvi tako lepo zapela Ave Marijo, da smo vsi obnemeli. Očarani smo skoraj brez diha počakali, da je končala.

Njeno zdravje pa se je po tem žal vedno bolj slabšalo. Kar naprej je padala in se pri tem tudi poškodovala. Poškodbe so bile vse hujše, in tako je morala tudi za dalj časa v bolnišnico, nato pa najprej v Dom počitka Črnuče, zatem pa v Mengeš. Njena Slavica jo je večkrat pripeljala domov, na sprehod po Trzinu. Lučka je bila srečna ob svoji psički Dini in njeni skrbnici Slavici. Ko je prebolela hudo pljučnico, pa ni več ne govorila ne hodila.

Na pogrebu so jo pospremili njeni najdražji, prijatelji, znanci in sosedi. Obred je bil lep, Lučka pa se je tako pridružila svojemu Franciju ... Naj počivata v miru. ●

Jožica Trstenjak, skupina Naše vezi Trzin, foto: Arhiv skupine Naše vezi

Letni zbor Žerjavčkov

Pripadnost svojemu društvu upokojencev smo člani tudi letos izkazali z množično udeležbo na vsakoletnem zboru, ki je bil 16. februarja. Po prijaznem sprejemu smo posedli ob že tradicionalno z vrtnicami okrašene mize in takoj je stekel pogovor na vse strani. Bilo je kot v čebelnjaku, kajti sto in več udeležencev je prostor napolnilo s pozitivno energijo in dobro voljo, za prav slavnostno vzdušje pa so poskrbeli gostje iz sosednjih društev – tokrat nas je obiskalo kar dvanajst zdaj že naših prijateljev.

Za prijeten uvod je zapel naš pevski zbor in ušesa sta nam pobožali naši recitatorki, nato pa se je začel občni zbor z ustaljenim dnevnim redom – poslušali smo poročila o delu in plan za letos.

Slavnostni zaključek občnega zbora pa je bila podelitev priznanj; podeljevala sta jih podpredsednik Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske Janez Šutar in naš predsednik Zoran Rink. Priznanje za dobro sodelovanje in za prispevek pri odlični izpeljavi že dveh strelskih tekmovalj za Pokrajinsko zvezo društev upokojencev Gorenjske in nazadnje še za Zvezo društev upokojencev Slovenije je prejelo Strelsko društvo, za dolgoletno požrtvovalno in uspešno delo v Društvu upokojencev Žerjavčki pa so prejeli priznanje Franc Banko, Vinko Komatar in Ivan Mušič.

Po dobri pogostitvi in kozarčku rujnega smo se še zavrteli in tako je tudi to letošnje srečanje kar prehitro minilo. ●

Dunja Špental, foto: Jožica Trstenjak

Stotine jih umre, ker jim očividci ne pomagajo

Društvo trzinskih upokojencev Žerjavčki je prvi marčevski ponedeljek organiziralo teoretično in praktično predstavitev defibrilatorja. Kar 36 udeležencev predstavitve govori o tem, da se ozavešenost povečuje. Delavnico je potrpežljivo simpatično vodil reševalec Erik Juhant ob pomoči Petra Nemca, oba člana ekipe prve pomoči pri OZRK Domžale.

Kot je povedala uni. dipl. soc. del. Majda Mernik, sekretarka OZRK, doživi v Sloveniji nenadni srčni zastoj letno približno 1600 ljudi in jih veliko tudi umre, ker jim očividci ne pomagajo, pa čeprav bi jih lahko rešili že z zelo preprostimi, a pravočasno izvedenimi postopki oživiljanja. Takojšen začetek oživiljanja namreč celo do štirikrat poveča možnost preživetja po srčnem zastoj.

Kar 70 odstotkov srčnih zastojev se zgodi doma, 55 odstotkov pred pričami, po podatkih iz leta 2015 pa v Sloveniji oživlja le 30 odstotkov

očividcev, kar nas med evropskimi državami uvršča v spodnjo tretjino, saj začne v Evropi oživljati povprečno 45 odstotkov laikov, ki so priča srčnemu zastoj.

Večina Slovencev (60 %) sicer ve, kaj je AED – avtomatski zunanji defibrilator –, a so starejši izrazito pod tem povprečjem, saj kar 60 odstotkov starejših od 55 let ne ve, kaj je to. Velika večina teh, ki to vedo, pa ve tudi, kje v bližini njihovega doma ga je mogoče najti, in bi si ga tudi upali uporabiti.

Za večje preživetje je ključno tudi kakovostno izvajanje takojšnje pomoči oživiljanja. Reševalci naj prizadetemu stiskajo prsni koš v povprečju 5 centimetrov globoko (a pri povprečnem odraslem ne več kot 6 cm) in izvedejo od 100 do 120 stisov na minuto. Po vsakem stisu je treba omogočiti popolno raztezanje prsnega koša in težiti k čim krajšim prekinitvam med tem stiskanjem. Vpihe dajemo tako, da vpihnemo v eni sekundi toliko zraka, da opazimo dvig prsnega koša. Razmerje med stisi in vpihi ostaja 30 proti 2, prekinitvev izvajanja stisov prsnega koša zaradi dajanja vpihov pa ne sme biti daljša od 10 sekund. To so na kratko napotki, s katerimi lahko komu celo rešimo življenje.

Takšnih delavnic si želimo še več, kajti nikdar ne vemo, kdaj se lahko tudi sami znajdemo v vlogi tako negibno ležečega človeka brez znakov dihanja kot mimoidočega, ki lahko prav z odzivnostjo in znanjem drugemu reši življenje. ●

Dunja Špental, foto: Majda Mernik

Samuel Lucas

Že skoraj dve leti Trzinec

Samuel Lucas je glasbenik tisočerih obrazov, ki svoj izjemni vokal zlahka »posoja« tudi največjim glasbenim osebnostim, kot so Toše Proeski, Gibonni in celo Anastacia, kljub temu pa si prizadeva, da bi ga občinstvo prepoznavalo predvsem po njegovem lastnem glasbenem slogu. Pravi, da si želi do konca leta izdati novo zgoščenko, do svojega 50. leta pa vsaj še dve, tako da bi ga ljudje začeli prepoznavati kot njega. Okoli dneva zaljubljenec je predstavil svoj novi singel, vendar smo se za Odsev pogovarjali z njim tudi zato, ker že nekaj časa živi v naši občini.

Prihajate iz Kopra in ste podobno kot marsikateri fant z Obale tudi vi opravili kar nekaj življenjskih plovb. Med drugimi ste nastopali tudi na ladjah v Skandinaviji. Kje vse ste še »pluli«?

Res bi lahko tako rekli. Z dvajsetimi leti sem odšel v tujino in dvakrat po štiri leta nastopal po Avstriji, Nemčiji, Italiji in Švici, vmes sem se vrnil domov, potem pa sem dobil ponudbo za Švedsko in Finsko in tam nastopal osem let – tudi na turističnih ladjah, kjer sem kot glasbenik doživel spoštovanje, kakršnega doma nisem bil vajen.

Ali torej drži slovenski stereotip, da mora človek najprej uspeti v tujini, da je doma kaj vreden?

Na žalost je pogosto res tako. Šele ko v tujini nekaj dosežeš, je tudi domače okolje pripravljeno to priznati.

Povsod je lepo, a doma je najlepše. Drži?

Mislím, da kar drži. Veliko sem potoval po Evropi, pa tudi po svetu, a šele ko se vrneš domov, veš, kaj ta pregovor pomeni. Čeprav je pa tudi potovati lepo; zelo rad odkrivam nove kulture, spoznavam ljudi, navade, kulinariko, tuje jezike ...

Kje je vaš dom?

Tam, kjer živim. Najprej je bil to Koper, saj sem se tam rodil, tam imam svoji hčerki Dajano in Arijano, moji princeski in največji ljubezni, za kateri bi dal vse na svetu. Ker tam živijo tudi moja starša in dva brata, je Koper zame še vedno primarni dom. Že skoraj dve leti pa živim v Trzinu in zato se trudim pognati korenine tudi tukaj. Poskušam se prilagoditi okolju in ljudem in ... biti Trzinec. (smeh) Sicer pa sem pred osmimi leti prišel v okolico Ljubljane, najprej v Medvode, nato sem s partnerico Petro dve leti in pol stanoval v Domžalah, maja pa bo dve leti, kar sem doma v Trzinu.

V kateri del Trzina najraje zahajate?

Ker se rad sprehajam in tečem, mi je najljubši novi del Trzina s trim stezo in vso naravo, ki jo ponuja. Zelo sem vesel, da živim zraven gozda in da mi okolica daje veliko tišine, kar je zame kot glasbenika zelo pomembno.

Kdo napolnjuje vaš (trzinski) dom?

Seveda najprej moja partnerica Petra, ki jo imam neizmerno rad in brez katere si svojega življenja ne bi mogel predstavljati. Resnično je moja velika ljubezen in moja opora, saj se lahko nanjo vedno zanesem. Potem je tu še Maša, Petrina hčerka, ki v Trzinu obiskuje osnovno šolo. Po petih letih, kolikor smo skupaj, je tudi ona del moje družine in jo obravnavam enako kot Arijano in Dajano. Na vse tri sem zelo ponosen.

Ste že bili povabljeni na kakšno trzinsko prireditev, kdaj vas bomo lahko videli na domačem odru?

Pred časom sem že prejel neko povabilo, a se terminsko nismo mogli uskladiti, ker sem imel veliko nastopov, verjamem pa, da se bo našla priložnost tudi za nastop »doma«.

Vaš novi singel nosi naslov Kot nekdanj, zanj ste sami napisali glasbo, besedilo pa je prispeval Rok Lunaček. Človek si kaj hitro začne brundati refren, ki pravi »Ti si prva in edina ... in brez tebe je težko začeti nov dan ...« Brez česa pa vi ne morete začeti dneva?

Oh, brez kave, nedvomno. (smeh)

Pesem pripoveduje o paru, ki se odtuji in znova najde, kar ste prikazali tudi v video spotu, v katerem nastopate s plešalko in koreografinjo Azro Selimanović. Kje ste snemali spot in kako je prišlo do te naveze?

Prvi del spota smo posneli v centru Ljubljane, in sicer na nevsakdanjih lokacijah, drugi del pa v poslovnem klubu v Kristalni palači v BTC-ju. Spot je nastal v režiji in postprodukciji ambicioznega mladega Nika Čebulca, za kamero pa je stal poleg njega Jan Čermelj. Zgodba govori res o tem, kako se moški, ki želi dobiti nazaj naklonjenost svoje drage, trudi zanjo in jo nazadnje res pridobi. Konča se s hollywoodskim srečnim koncem in prelepim zaključnim kadrom. V spotu sem si najprej seveda želel mojo Petro, a mi je predlagala, naj povabim Azro, s katero sva dolgoletna prijateljca. Pri snemanju »ljubezenskih« scen mi je bilo precej nerodno in bilo je veliko smeha. Rad bi omenil še glasbenike, brez katerih mi pesmi Kot nekdanj ne bi uspelo tako kakovostno posneti: Boštjan Vajs (bobni), Sandro Božič (klaviature), Nace Jordan (bas kitara) in Amir Karalič (kitare). Glasbeni stil, kot ga lahko slišite v tej pesmi, si želim tudi nadaljevati. Mislím, da sem končno našel svoj stil in svoj »slovenski« glas. Zamenjal sem namreč že veliko glasov, saj sem imitiral številne pevce, zato pa mi je bilo nekako težko najti samega sebe. Vedno sem pel v angleščini in zanjo imam izoblikovan glas, za slovenščino pa sem si ga izoblikoval šele zdaj. Rad bi, da bi poslušalci v prihodnje zlahka prepoznali moje pesmi in da bi že po nekaj taktih vedeli: Aha, to je Lucas!

Glasba je za vas ...?

Hehe ... veliko! To je moja prva ljubezen, v katero sem se zaljubil že kot otrok, in verjetno bo ostala za vedno. Večna ljubezen torej. ●

Tanja Bricelj, foto: Osebni arhiv Samuela Lucasa

Bralni kotiček knjižničarke Zdenke Kopač

Obiskovalci trzinske knjižnice jo dobro poznate – vedno nasmejana in energična knjižničarka Zdenka Kopač je prava zakladnica namigov za odlično branje. Pridružite se njenemu bralnemu kotičku, v katerem se vedno najde kaj zanimivega!

Žiga X GOMBAČ

Ilustracije: Igor Šinkovec

Hlapec Jernej in pasja pravica

Založba: Škratelj, 2017

Letos mineva sto let od smrti največjega slovenskega pisatelja, Ivana Cankarja. To obletnico je ob koncu preteklega leta zaznamoval tudi izid treh zabavnih stripov, povzetih po Cankarjevih delih, eden od njih je Hlapec Jernej in pasja pravica, nastal po socialni povesti Hlapec Jernej in njegova pravica, ki sta jo v stripovsko obliko preliila Žiga X Gombač in ilustrator Igor Šinkovec.

Gre za izredno duhovito basen, ki ohranja osnovne Cankarjeve vrednote in načela, do določene mere pa se, na humoren način, odziva tudi na sodobne razmere v slovenski deželi. Cankar se je dobro zavedal resnične slike tedanjega slovenskega življenja, njegova dela pa so še danes, z manjšimi posodobitvami, natančen odraz delovanja in življenja slovenske družbe.

Kazuo ISHIGURO

Ostanki dneva

Prevod: Srečko Fišer

Založba: Cankarjeva založba, 2017

Kazuo Ishiguro je tretji pisatelj japonskega rodu, ki je prejel Nobelovo nagrado za književnost. Pred njim sta si to priznanje prislužila Yasunari Kawabata, leta 1968, in Kenzaburō Ōe, leta 1994, Ishiguro pa lani, za delo Ostanki dneva, s katerim si je to prestižno nagrado vsekakor zaslužil. V zgodbi je popisan propad stare družbe, katere predstavnik je ostareli strežaj na angleškem podeželju, ki se nikakor ne more privaditi novodobnim pravilom, ki jih v dvorcu uvede novi ameriški lastnik, in sodobnemu življenju, ki ga ameriški prišlek uvaja v tradicionalni Britaniji. Prepada med klasičnim in novodobnim je v Ishigurovem delu prikazan tako pretanjeno, da je spoznanje o osamljenosti, zamujeni priložnosti in praznini zares boleče. ●

Ljubezen druge polovice

Aprila nas bo v okviru programa gostovanj obiskal Ta bol' teater Kulturno-prosvetnega društva Josipa Lavtižarja Kranjska Gora s komedijo Ljubezen druge polovice, ki jo je režirala naša »hišna« režiserka Tatjana Peršuh.

Ljubezen druge polovice je predstava o najbolj norem, skrajno cenenem ljubezenskem razmerju med ... Nadaljevanje tega stavka je izvor vseh zmot, zmed, zapletov in težav, ki delajo delo Alana Ayckbourna tako duhovito in dinamično.

Temelj besedila in tudi uprizoritve sta večplastnost likov in kompleksnost odnosov. Liki, ki niso samo črno-beli, na duhovit način razkrivajo zakulisje prešuštva, v kolobociji dogodkov pa sta še največji žrtvi morda zakonca Featherstone, ki se po naključju znajdetata v središču dogajanja.

Predstava bo na sporedu **v Kulturnem domu Trzin v soboto, 14. aprila, ob 20. uri**. Vstopnice lahko rezervirate na spletni strani kud-trzin.si ali po telefonu 070 424 878, stanejo pa, kot je že ustaljeno, 8

evrov. Za dijake, študente in upokoence je na voljo posebna ponudba »plača 1, gledata 2«. Lepo vabljeni na mesečno dozo smeha! ●

KUD Franc Kotar Trzin, foto: Arhiv KPD Josip Lavtižar

KUD Franc Kotar Trzin vabi na kulturno-literarni večer Od talenta do uspeha z Nenadom Vladićem

Nenad Vladić verjame, da ima vsakdo izmed nas talent in da je naša dolžnost do nas samih in tudi do naših prednikov, da ga uresničimo. In da ne bi njegova dognanja ostala samo del osebne izkušnje, je napisal knjigo z naslovom Od talenta do uspeha.

Svoje talente, motive, želje, delovne navade, osebnostne lastnosti, razmišljanja in celo utrinke iz otroštva so z njim delili Ivo Boscarol, Dejan Zavec, Bernarda Marovt, Uroš Perič, Lara Bohinc, Alen Kobilica, Katarina Venturini, Peter Florjančič, Robert Lešnik in Alenka Kraigher.

Najpomembnejša spoznanja bo Nenad delil z nami **v četrtek, 29. marca, ob 19h v dvorani Marjance Ručigaj**. Toplo vabljeni! ●

»Samo drug drugemu lahko naredimo svet lepši.«

Vsake toliko se na literarnih večerih KUD-a Franc Kotar Trzin zgodi alkimija, ki težke misli in zahtevne literarne teorije preobrazi v lahkotno in igrivo življenjsko radost, v preprosto navdušenje nad ustvarjanjem. Večer s Tomom Costo je že bil eden takih, ko se je v dvorani Marjance Ručigaj širil nalezljiv smeh, ko iz knjige ni bral avtor sam, ampak predstavnica iz občinstva, in ko se je po končanem pogovoru na odru dogajanje preselilo v predverje in se je nazdravilo še s kozarčkom rujnega.

Tom Costo je avtor treh knjig pa tudi igralec in stand-up komik, zato je literarni večer začel kar sam – z zabavnim klepetom z občinstvom. Ko se je že zdelo, da bo moderatorica Saša Hudnik ostala ta večer brez dela, pa se je Costo vendarle prepustil njenim vprašanjem o svoji knjigi PMS – Prigode modernega samca. Avtor je priznal, da je v zgodbah veliko avtobiografskih elementov, obenem pa je opozoril, da je moderni samec

pravzaprav vsak moški, ki »se spopada z žensko igro«. Ko ga je Hudnikova povprašala o stereotipih in zakaj jih uporablja, je Costo odgo-

voril: »Stereotipi so simpatični, služijo družbi! V zadnjem času ženske intenzivno delajo na svoji moči, kar je prav. Ta knjiga pa je tu zato, da slavi in hrabri moške, da nas spomni, da moramo tudi mi kdaj na pivo s prijatelji, da ne smemo živeti le na telefonih, ob tem pa seveda ne gre zapostavljati ljubljene osebe. Samo drug drugemu lahko naredimo svet lepši.«

S Hudnikovo sta se v pogovoru dotaknila tudi njegove motivacijske naravnane knjige Korajžnice. »Vsebuje motivacijske misli, reke in aforizme, z njo pa nagovarjam bralca, naj vztraja pri tem, kar ima rad, kajti pogosto me vprašajo, zakaj pišem in izdajam knjige v samozaolžbi. Če tega ne bi počel, bi se mi najbrž zmešalo od dolgčasa. Pišem rad in moja domišljija ves čas dela, zato ustvarjam. Preprosto moram dati vse te ideje iz svoje glave,« je povedal Tom Costo in dodal, da je njegova želja čim več ljudi spodbuditi, da bi delali to, kar imajo radi. »Kajti če boste delali to, kar imate radi, boste zadovoljni in vam bo fajn. In če nam bo fajn, se bomo vsi imeli dobro,« meni Costo. •

Tanja Bricelj, foto: Tanja Bricelj

Razstava plodovite ustvarjalke Majde Šilar

Številni obiskovalci, ki so 20. februarja prišli na odprtje razstave likovnih del amaterske slikarke Majde Šilar, so lahko v obeh nadstropjih avle Centra Ivana Hribarja občudovali zavidanja vreden opus njenih likovnih del. Akvarele, risbe in olja na platnu z motiviko tihožitij in modernejših, abstraktnih podob je avtorica naslikala v preteklih sedmih letih, kar kot članica Likovnega društva Senožeti Radomlje ustvarja pod mentorstvom akademskega slikarja Janeza Zalaznika.

Majda Šilar ob eni svojih najbolj svežih stvaritev

Majde Šilar smo bolj vajeni v drugačni vlogi, saj v okviru Turističnega društva Kanja Trzin že dalj časa skrbi za postavitve razstav in vodi tudi društveno likovno sekcijo. In ker so jo ob odprtju razstav drugih ustvarjalcev pogosto spraševali, kdaj bo na vrsti razstava njenih del, je na te pobude odgovorila s to razstavo, ki pa je sovpadla tudi z njenim osebnim okroglim jubilejem.

Trzinski župan Peter Ložar je odprtje razstave pospremil s priznanjem Šilarjevi in z ugotovitvijo, da »je bil že skrajni čas, da Majda Šilar pripravi samostojno razstavo, saj so jo, sodeč po številu obiskovalcev, mnogi očitno že komaj čakali«. Razstavo je odprl predsednik turističnega društva Ljubo Arsov, ki je poudaril, da ima likovna sekcija, ki jo vodi Šilarjeva, v društvu pomembno vlogo, ob tem pa se ji je zahvalil tudi za njeno prizadevno delo in številne prostovoljske ure.

O njenih likovnih delih je spregovorila predsednica likovnega društva Danica Šraj, ki je med drugim povedala, da je »Šilarjeva zelo lepo osvojila sodobnejši likovni izraz, zato zasluži pohvalo in iskrene čestitke«. Poudarila je, da je za amaterskega likovnika slikanje abstraktnih

podob kar velik zalogaj, ki zahteva več znanja in drugačen pristop kot denimo slikanje tihožitij, ob tem pa dodala, da izpričujejo veliko znanja in veščin tudi ta njena tihožitja, zlasti zato, ker so vsa razstavljena nastala iz postavitve, pri katerih je treba tridimenzionalno podobo prenesti v dve razsežnosti.

Odprtje razstave so popestrili Ana Jagodič na klavirju s Chopinovim valčkom v A-molu in s čudovito koledniško pesmijo možati Kerlci. •

Tanja Bricelj, foto: Tanja Bricelj

Šilarjeva se je množici obiskovalcev prisrčno zahvalila za obisk.

Trzinsko občinstvo osvojili Drugačni

Premiera otroške glasbene predstave Drugačni je prvo marčevsko nedeljo povsem osvojila občinstvo v polni dvorani KUD-a Franc Kotar. 13 mladih igralcev skupine Show se je v tej pevsko in plesno precej zahtevni predstavi odlično znašlo. Na odru so nadvse uživali in uspelo jim je, da se je njihova energija prelila tudi v dvorano. Drugačni so združili vse, kar potrebuje uspešnica: preprosto, vendar navdihujočo zgodbo, prepričljivo igro, spevno in dinamično glasbo, privlačne plesno-glasbene vložke, barvite kostume in celo ekstravagantne pričeske.

Bučen aplavz je na oder KUD-a Franc Kotar v Trzinu poleg igralcev priklical tudi ustvarjalce predstave v zaodruju: režiserko Sašo Hudnik, avtorja glasbe in korepetitorja Igorja Razpotnika ml., kostumografko Polono Šepic in maserko in frizerko Klavdijo Klemenc.

In o čem pravzaprav govori predstava? Kdo so Drugačni? V temnem podzemnem svetu živijo prepirljiva bitja Pupinke in Zmazoni. So neu-

mljivi, težava pa je v tem, da so med seboj strašno skregani. Vilinski napor, da bi jih zblížali, ne obrodijo sadov, vse dokler se ne pojavi skupni sovražnik. Morda pa le obstaja možnost, da Pupinke in Zmazoni združijo moči?

Zgodba izpod peresa Vike Šuštar je dobila odrsko podobo v režiji Saše Hudnik, tudi avtorice songov, ki jih je glasbeno odlično opremil Igor Razpotnik ml. Plesni koraki in gib so bili v domeni Aleksandre Kmetič, sicer tudi asistentke režije. Barvite kostume je ustvarila Polona Šepic, za masko in odlične pričeske je poskrbela Klavdija Klemenc, za sceno Nina Goropečnik.

Čeprav ni v navadi, da bi navedli tudi vse igralce, bomo tokrat naredili izjemo, saj si mladi igralci to zares zaslužijo. Na odru so se zvrstili Neja Janežič in Žak Župan Galunič kot človeka Vanessa in James, rdeče Zmazone so upodobili Domen Bergant, Pika Mušič, Nian Jurak, Zara Kolenc in Nia Bajrektarevič, rumene Pupinke pa Tara Djordjevič/ Nika Zavrl, Tami Pogačnik in Maks Lajovic. Vilinsko podobo sta si nadedi Doroteja Repinc in Maša Matjaž. Predstava je sicer namenjena otrokom od tretjega leta naprej, a bo navdušila tudi odrasle.

Pred izidom marčevskega Odseva so imeli Showovci že tri ponovitve, a ne dvomimo, da jih bo predstava doživela še veliko. Vsekakor je vredna ogleda. ●

Tanja Bricelj, foto: Tanja Bricelj

Polletni nastop malih dramskih igralcev

Člani Mini dramske šole (MDŠ), ki v Trzinu deluje že peto leto, so se februarja predstavili družinskim članom in priredili dva nastopa. Skupina MDŠ I, ki združuje otroke od 5. do 8. leta starosti, se je na odru dvorane Marjance Ručigaj predstavila z igro Mali potepuh Jelene Sitar v priredbi Saše Hudnik, skupina MDŠ II pa z avtorskim besedilom Saše Hudnik z naslovom Avdicija.

Mali potepuh je ugledališčena pesmica o malem bosopetu, ki jo mahne v svet. Tokratna uprizoritev pa je bila v več pogledih posebna, tudi zato, ker so jo prvič pripravili kot lutkovno predstavo. Lutke so otroci izdelali sami, iz lesenih kuhalnic in različnih tkanin ob pomoči mentorice Saše Hudnik in somentorice Aleksandre Kmetič. Lutke so tudi sami vodili in na odru preko njih komunicirali z občinstvom. Hudnikova je poudarila, da gre pri tem za velik razvojni korak, saj se mladi igralci na odru praviloma lažje izražajo z lastnim gibom in ekspresivnostjo, medtem ko je lahko upravljanje lutk za občinstvo za 8-letnike kar velik igralski izziv. Občinstvo se je ob koncu predstave strinjalo, da so otroci ta izziv odlično premagali, in jim namenilo močan aplavz.

Tudi druga skupina, MDŠ II, ki jo obiskujejo šolarke, stare od 9 do 12 let, je prejela številne zaslužene čestitke, saj je njihova uprizoritev izstopala zaradi dvojega: precejšen del idej za točke, ki naj bi jih njihovi odrski liki izvajali na filmski avdiciji, so prispevale kar igralke, pri tem pa so morale večšine, ki jih sicer dobro obvladajo, prikazati na neroden način. Posebnost predstave pa je bila tudi, da je ena od igralk nastopila v vlogi kar dveh likov. Avdicija pripoveduje o petih prijateljih, ki se udeležijo avdicije za najnovejši film, to zaseje mednje seme spora, nazadnje pa dekleta ugotovijo, da je prijateljstvo pomembnejše

od tekmovanja. Pri tem pa celo filmska režiserka in scenaristka ugotovita, da je čas, da se sklenejo nova prijateljstva. Predstava mladih igralk, od katerih so štiri začetnice, tri pa že imajo nekaj izkušenj na odru, je požela močan aplavz. ●

Tanja Bricelj, foto: HoodFoto in Tanja Bricelj

8. natečaj za najboljšo zgodbo Trzina

Trzin je poln najrazličnejših zgodb, bogat pa je tudi z zanimivostmi, legendami in anekdotami. Da bi se te zgodbe ohranile tudi za prihodnje rodove, želimo z natečajem Zgodba našega kraja prebuditi spomine in spodbuditi domišljijo občanov. Zato vabljeni k pisanju zgodb prav vsi, starejši in tudi mlajši. Zgodbe o preteklih dogodkih in osebah lahko oblikujete po pripovedovanju dedkov in babic, po svojih spominih ali po domišljiji.

Dolžina je omejena na največ 2000 znakov, vključno s presledki, obvezno pa je treba pripisati, ali gre za izročilo, za resnično ali za izmišljeno zgodbo. Prispevke skupaj s podatki o avtorju (ime, priimek, naslov) pošljite v zaprti ovojnici, s pripisom »Natečaj za najboljšo zgodbo

našega kraja Trzina«, po pošti, na naslov TD Kanja Trzin, Ljubljanska c. 12f, 1236 Trzin. Rok je 16. november 2018, ko se natečaj končuje.

Tri najboljše zgodbe po izboru strokovne žirije bomo simbolično nagradili.

Najbolj zanimive zgodbe in v njih opisane osebnosti Trzina ali osebe bomo vključili v turistično promocijsko gradivo, avtorji tako objavljenih besedil pa bodo ohranili moralne avtorske pravice.

Več informacij v zvezi z natečajem lahko dobite na telefonski številki 01 564-47-30. •

Ob letu osorej ali ... kaj je resnična ljubezen

Gledališka predstava Ob letu osorej, ki smo jo lahko gledali na odru KUD-a Franc Kotar Trzin le nekaj dni po valentinovem, je bila kot nalašč za februarški čas, ko se morda pogosteje kot sicer sprašujemo o svojih (ljubezenskih) odnosih. Znano dramsko besedilo Bernarda Slada zajema dogajanje v časovnem obdobju od 1951 do 1975, vendar je aktualno še dandanes. V središče postavlja ljubezenski odnos med poročenima moškim in žensko, ki se rodi iz nepričakovane avanture in preraste pa v 25 vsakoletnih spoznavnih vikendov na istem mestu ob istem času. Na trzinskem odru sta ju prepričljivo upodobila Monika Jekler kot Doris in Džoni Balloni kot George.

Čeprav je osrednji dogodek pravzaprav skok čez plot, pa predstava bolj kot o prevari govori o zvestobi, zakonu in resnični ljubezni. S temi letnimi srečanji junaka ne spoznavata samo sebe, svojih čustev in odnosa drug do drugega, ampak predvsem, kako daleč sta pripravljena iti zaradi ljubezni in za ljubezen.

In kaj pravzaprav je ljubezen? Je morda to, da si dva stojita ob strani tako ob največjih življenjskih radostih kot tudi največjih izgubah, pri razočaranjih, uspehih, spreminjanju in rasti? Je ljubezen to, da se vračata drug k drugemu vse do točke, ko se zdi, da bi ob izgubi tega odnosa enemu in drugemu počilo srce?!

Doris: »Povej mi lepo zgodbo o svoji ženi.«

George: »Pomagala mi je, da sem začel verjeti vase.«

Doris: »Kako pa je to naredila?«

George: »Poročila se je z mano.«

Gledalcem, za dober ducat jih je bilo, sta Jeklerjeva in Balloni spretno in prepričljivo približala vso paletto čustev, ki se porajajo v ljubezenskem odnosu: od oboževanja do obtoževanja, od sočutja in razumevanja do jeze in sovraštva, od strastne zagledanosti do iskrene bližine. Trzinsko občinstvo pa jima je vračalo z muzanjem, gromkim smehom, pretresenostjo in celo solzami. Predstava, ki je nastala v produkciji KUD Fofité v sodelovanju s King Kong teatrom in v režiji Milana Goloba, zagotovo nikogar ni pustila ravnodušnega. Škoda le, da si te gledališke uspešnice, ki navdušuje že več kot 40 let, ni ogledalo več prebivalcev Trzina. •

Tanja Bricelj, foto: Tanja Bricelj

Pohodi plin, ne zamudi akcije!

**5 LET
JAMSTVA**
BREZ OMEJITVE
KILOMETROV

Pohitite, omejena količina vozil!
Preverite ponudbo na:

<http://prvaizbira.si>

POPUST DO
3.450 €
+ 1.500 € FORD BON
ZA FINANCIRANJE
FORD CREDIT

FORD C-MAX Trend 1.0 EcoBoost, 5 vrat

FORD CREDIT

že od

144 € | mesec

Uradna poraba goriva: 3,8-6,8l/100km. Uradne specifične emisije CO₂: 99-154 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6b, uradne emisije NOx: 0,0200-0,3510 g/km, specifične emisije trdnih delcev: 0,00018-0,00400 g/km, številni delcev: 0,02-29 x 10³. Ogjikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k težnemu povzročanju koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Reprezentativni primer izračuna za C-Max Trend 1.0 EcoBoost 74 kW (100KM) - vrsta financiranja: finančni leasing - predračunska vrednost predmeta financiranja: € 14.960 - lastna udeležba (gotovi): € 4.469 - znesek financiranja: € 10.771 - število obdobjev: 72 - mesečno plačevanje: € 143,61, ter zadnji (73.) obrok: € 2992,00 - stroški odobritve: € 299,20 - skupni znesek za plačilo brez lastne udeležbe: € 13.635,74 - letna obrestna mera: 5,966%, ki je spreminjiva in vezana na 3 mesečni Euribor - te je Euribor manjši od 0, se šteje, da je 0 - efektivna obrestna mera: 5,996% na dan 15. 09. 2017.

Slika je simbolična. Navedena cena velja ob sklenitvi Ford Credit.

VEIT TEAM, Čufarjeva ulica 24, Vir, Domžale, GSM: 031 395 395, www.veitteam.si

Trzinski šahisti na državnem prvenstvu

Drugi vikend februarja je Šahovsko društvo KRKA Novo mesto v hotelu Šport na Otočcu gostilo državno prvenstvo v pospešenem in hitropoteznem šahu za člane in članice. V obeh disciplinah so bila na sporedu tekmovanja za ekipe in posameznike. Trzinci smo se na Otočec peljali trikrat in nastopili v vseh štirih konkurencah za člane. Najprej smo, v petek, sodelovali na ekipni tekmi v pospešenem šahu in se med trinajstimi prijavljenimi ekipami uvrstili na enajsto mesto, kar povsem ustreza razvrstitvi ekip po šahovskem ratingu. Naslov državnih prvakov so si priborili šahisti Železničarskega šahovskega kluba Maribor. Naslednji dan smo s štirimi igralci nastopili v konkurenci 42 posameznikov. Najbolje se je odrezal Stane Rijavec, ki je s štirimi točkami iz devetih partij pristal na 28.

mestu, neposredno za njim sta bila Aleš Borštnik in Borut Bajec, Gregor Banfi pa je končal na štiridesetem mestu. Pokal zmagovalca je osvojil mednarodni šahovski mojster Boris Markoja iz Maribora.

Zadnji dan, ko je bil na sporedu hitropotezni šah, je naš klub zastopalo 5 igralcev. Dopoldanski moštveni del smo končali na predzadnjem mestu med 17 ekipami, kar je bilo za nas rahlo razočaranje. Znova smo ugotavljali, da je dosežena uvrstitev pač odraz ratinga in da za tak igralni tempo (3 minute in dodatno po 2 sekundi na potezo) nimamo dovolj izkušenj. Na najvišjo stopničko so tu stopili šahisti Šahovskega društva Radenska-Pomgrad. Po dveurni prekinitvi za kosilo pa so se nadaljevali še boji v posamični konkurenci. Po odigranih 11 kolih je slavil velemojster Matej Šebenik, med Trzinci pa je bil najbolje uvrščen Peter Krupenko, ki je zasedel 32. mesto. Barve Trzina smo branili še Anže Borišek, Borut Bajec, Andrej Grum in Aleš Borštnik, ki pa smo pristali povsem na repu tabele s 56 šahisti. Tako se je končal aktivni šahovski vikend, v katerem smo pridobili koristne izkušnje v igri z močnejšimi nasprotniki, in to v skrajšanem času.

Zaradi državnih prvenstev in šolskih počitnic je bilo februarja v ljubljanski šahovski ligi odigrano le eno kolo. Ekipa BUSCOTRADE je v super ligi proti Šahovskemu društvu Domžale zabeležila minimalen poraz, z izidom 1,5 proti 2,5, in na lestvici zdrsnila na četrto mesto. V prvi ligi pa smo z enakim izidom (2,5 : 1,5) premagali moštvo Šahovskega društva Komenda Pogi in se povzpeli na peto mesto turnirske tabele. Do konca nastopov moramo odigrati še pet kol, tako da bo na črno-belih poljih še kar pestro. ●

Andrej Grum, foto: Andrej Grum

Športniki leta 2017

V domači športni dvorani je Zavod za šport in rekreacijo Domžale 14. februarja organiziral zaključno prireditev Športnik leta 2017, ki so jo hkratnemu sodobnemu prazniku zaljubljenec valentinovemu primerno poimenovali Zaljubljeni v šport. Na prireditvi so nagradili najuspešnejše športnike in športnice, ki so v preteklem letu na državnem ali mednarodnem nivoju dosegli vrhunske rezultate, in tudi prizadevne športne delavce občine Domžale, zaznamovali pa so tudi dva društvena jubileja. Med številnimi nagrajenci so bili tudi Trzinci, ki gojijo svojo športno strast v enem od domžalskih klubov. Medalje za prve večje dosežke se je razveselila Maruška Vuk (Atletski klub Domžale), zlate medalje tudi Tjaša Savšek Šinkovec (Karate klub Domžale) in Zarja Dremel (Ženski košarkarski klub Domžale). Za mednarodne dosežke je dobila pokal karateistka Karin Podboršek, zlati pokal pa sta dobila tudi njen brat Žan Podboršek (oba Karate društvo Atom Shotokan-do) in dvigalec uteži Anže Kosmač (Težkoatletski klub Domžale). Rikardo Grizilo (Teniški klub Domžale) je dobil plaketo za športno rekreativno dejavnost, prejel pa ga je tudi Jan Emberšič, ki stanuje sicer v Kamniku, a obiskuje osnovno šolo v Trzinu. Prireditev je spretno povezoval igralec Domen Valič, v glasbeno-plesno-športnem programu pa so sodelovale pesalke in plesalci, igralci ameriškega nogometa, smučarski skakalci, nogometašice in kiboksarji, pela sta Tjaša Hrovat in njen zaročenec Uroš Steklasa. ●

Tanja Jankovič, foto: Vido Repanšek

Kopica kolajn na državnem prvenstvu

Smučarskoskalkalni klub (SSK) Mengeš je prejšnji mesec dobil še štiri nove posamične državne prvake; to je na odlično organiziranem memorialu v spomin na Blaža, Mateja, Sama in Jano v Zalokah pod Gobavico postal Jaka Perne (do 9 let), v Planici pa so se z zlatimi lovorikami okitili Živa Andrič (do 10 let), Alen Pestotnik (do 10 let) in Tit Voranc Božič (do 11 let), slednja pa sta se, skupaj z Nikom Bergantom Smerajcem, drugouvrščenim med posamezniki, in Timom Šimnovcem, pod Poncami veselila še novega moštvenega naslova državnih prvakov v konkurenci do 11 let. V gorenjskem pokalu Cockte, v Sebenjah pri Trziču, je poleg zmagovalcev, Benjamina Bedrača (do 12 let) in Jake Perneta, na oder za najboljše skočil še tretjevrščen David Sitar (do 9 let), v Gorenji Savi pri Kranju pa ob prvouvrščenih Titu Vorancu Božiču in Živi Andrič še drugouvrščen Alen Pestotnik in tretjevrščen Nik Bergant Smerajc. Na tamkajšnji najmanjši skakalnici je bil pred tem, v regijskem pokalu Cockte, znova prvi tudi Jaka Perne.

Vsi otroci, ki bi se radi preizkusili v tem lepem športu, so topla vabljeni na trening, vsak ponedeljek od 16.30 do 18.00, v telovadnico osnovne šole v Mengšu, za informacije pa lahko pokličejo tudi na telefonski številki 041/767 397 ali 041/750 404. ●

Miha Šimnovec, foto: SSK Mengeš

Anže Kosmač znova najboljši

V nedeljo, 18. februarja, je Težkoatletski klub Domžale v svojih prostorih gostil Klub dviganja uteži Olimpija. Tekmovalci domačega kluba so prikazali lepe dvige in so dosegli skupaj 1333 točk. Za TAK Domžale so nastopili: Anže Kosmač, ki je v potegu dvignil 120 kilogramov, v sunku pa 148 kilogramov, Jernej Orešek (111 + 127), Valentin Orešek (103 + 127), Jaka Žagar (94 + 117), Tim Mušič (70 + 105) in Črt Lapanje (51 + 60). Posebej pa je treba omeniti najboljšega tekmovalca na tekmi, Trzinca Anžeta Kosmača, ki je bil zelo blizu novega državnega rekorda v sunku v kategoriji do 85 kilogramov. Nalogo je opravil z odliko, potem pa mu je v sunku z ramen pri 153 kilogramih zmanjkalo malo moči, a si je precej obetal od državnega prvenstva, ki je bilo 11. marca v Mariboru. Anže se je na to prvenstvo intenzivno pripravljaval, tudi s piljenjem tehnike, o rezultatih pa bomo poročali v prihodnjem Odsevu. ●

Valentin Orešek, foto: Valentin Orešek

TEK PETRA LEVCA SKIRCA TRZIN

Serija GORENJSKA, MOJ PLANET

20.

sobota, 21. aprila 2018, ob 11.00
(tek s kužki in otroški teki ob 09.30)

ŠTARTNINA:

- predprijava do 13.4.2018 (vključuje tekaško majico): 10 €
- prijava po 13.4.2018 (ne vključuje tekaške majice): 10 €
- otroški teki brezplačno

ORGANIZATOR: Športno društvo Trzin

PRIJAVE: in informacije na spletni strani tek.trzin.si

pridrivete omogočajo:

Odmevna prva borza lokalnih živil osrednjeslovenske regije

Vedno več ljudi se zaveda pomembnosti samooskrbe, torej oskrbe z lokalno pridelanimi živili. Zato ne preseneča, da je borza lokalnih živil osrednje Slovenije, ki je potekala v drugi polovici februarja v Ljubljani, preseгла vsa pričakovanja organizatorjev in močno navdušila več kot osemdeset udeležencev.

Na pobudo Oddelka za razvoj okolja Mestne občine Ljubljana, Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije (RRA LUR), Turizma Ljubljana in Kmetijsko-gozdarskega zavoda Ljubljana in v sodelovanju z zavodom EKometer so se na enem mestu zbrali pridelovalci živil iz Ljubljane in osrednjeslovenske regije in potencialni kupci iz javnega in zasebnega sektorja.

Zbrane je nagovoril podžupan Mestne občine Ljubljana Dejan Crnek, saj po njegovem vsi skupaj pomembno prispevajo k boljšemu počutju

in večji kakovost življenja prebivalcev osrednjeslovenske regije. Obenem pa se je tudi zahvalil organizatorjem in številnim udeležencem, med katerimi so bili predstavniki ljubljanskih vrtcev in osnovnih šol, pridelovalci, hotelirji in gostinci.

Zatem so zbrane nagovorili še Gorazd Maslo, vodja Odseka za razvoj podeželja pri Oddelku za varstvo okolja MOL, Roman Medved, vodja projektov na RRA LUR, in Alenka Soršak iz Turizma Ljubljana. Vsi trije so poudarili pomen lokalno pridelanih živil in sodelovanja posameznikov z ustanovami, hotelirji in gostinci. Govorci vidijo velik potencial v povezovanju mesta z drugimi območji. Tako sodelovanje se bo v prihodnosti odražalo tudi na področju trajnostnih prehranskih sistemov, v družbeni infrastrukturi, poslovnih povezavah, kulturnem delovanju, turizmu in še marsikje drugje.

Udeleženci prve borze lokalnih živil so zatem uživali na delavnici, na kateri so predstavniki šol, vrtcev in gostincev iskali priložnosti za poslovno sodelovanje s pridelovalci živil. Poslovnih pogovorov se je udeležilo 39 osrednjeslovenskih pridelovalcev lokalnih živil, 19 predstavnikov ljubljanskih šol in vrtcev ter 9 hotelirjev in gostincev, prisotni pa so bili še mnogi drugi, ki jih opisana tema zanima.

Udeleženci na koncu niso skrivali navdušenja nad takimi srečanji, saj po njihovem prinašajo sveže spodbude in zamisli za najrazličnejše prihodnje plodovite, trajnostno naravnane projekte. ●

V. S. P., foto: Arhiv RRA LUR

Dimniški požari

Med kurilno sezono se poveča število dimniških požarov, če pa se tak požar iz dimnika razširi na stavbo, so posledice lahko tragične. Februarja so temperature padle precej pod ničlo. In ker v takem vremenu vsi porabimo za ogrevanje več energentov, se poveča tudi možnost požara v dimniku. Kaj lahko storimo, da ne pride do tega?

Če uporabljamo trdno gorivo, ki v kurilni napravi ne zgoreva popolno, vsebujejo dimni plini tudi saje in nezgorele ogljikovodike, to pa se kot gorljive obloge nabira na stenah dimniškega priključka in dimnika. In če so obloge izpostavljene zelo visokim temperaturam, na primer visokim temperaturam dimnih plinov, se vžgejo in to gorenje oblog je dimniški požar.

Dimniški požar

Začetno fazo dimniškega požara prepoznamo po intenzivnem izhajanju temnega oziroma temnorumenega dima iz dimnika, v intenzivni fazi gorenja oblog pa tudi po iskrah ali celo plamenu na ustju dimnika, zato se dimniški požar opazi najprej zunaj stavbe in ga v tej fazi največkrat prvi opazijo sosede ali mimoidoči. Pri intenzivnem gorenju oblog pa se lahko v dimniku pojavi tudi rahlo bobnenje. Debelejše obloge gorijo dalj časa in bolj intenzivno. Če ima dimnik manjšo toplotno upornost, so površinske temperature v dimniku višje in lahko v njem nastanejo razpoke, skozi te pa začne dim prodirati v prostore.

Kako dimniški požar preprečiti

Kurilno napravo in dimnik, in to oboje z ustreznimi tehničnimi lastnostmi, naj vgradi pooblaščen izvajalec, skladno z navodili proizvajalca in predpisi, in preprečiti je treba nalaganje gorljivih oblog v dimniku. Če pa se te že nabirajo, jih je treba odstraniti; zaradi zahtevnosti tega dela naj to opravi dimnikar. Zagotoviti je treba takšno zgorevanje, da saje in smola sploh ne nastajajo in se torej ne nabirajo v dimniškem priključku in dimniku, to pa zagotovimo v prvi vrsti s pravilno vgradnjo kurilne naprave z majhnimi emisijami in visokim izkoristkom. Kurilne, dimovodne in prezračevalne naprave je treba redno pregledovati in vzdrževati. V kurilni napravi pa kurimo samo gorivo, ki ga predvidi izvajalec, in nikoli ne odpadkov. Kurimo s suhim lesom, sušenim na zraku, s poleni, prilagojenimi velikosti kurišča in toplotni moči kurilne naprave, zakuriti in kuriti je treba po navodilih proizvajalca ali vsaj skladno s splošnimi pravili kurjenja glede na izvedbo kurišča.

Navodila za pravilno kurjenje lesa so ob nakupu navadno priložena kurilni napravi, dostopna pa so tudi na spletnih straneh proizvajalcev kurilnih naprav, splošna navodila z naslovom Zgorevanje lesa v malih kurilnih napravah pa so dostopna na spletni strani Ministrstva za okolje in prostor, kjer najdete tudi druge informacije o dimnikarski dejavnosti. Požarna varnost pri načrtovanju, vgradnji in rabi kurilnih in dimovodnih naprav je opredeljena v smernici SZPV 407/12.

Kako ukrepati ob dimniškem požaru

- Ob požaru takoj pokličite na številko 112 in sporočite nujne podatke.
- Dimniški požar lahko omejite tako, da zaprete ali vsaj omejite dovod

zraka v kurilno napravo in s tem tudi v dimnik. Zapreti je treba tudi vse morebitne odprtine na dimniku, skozi katere bi lahko vanj prihajal zrak (npr. priključki na dimnik, dimniška vratca).

- O nastanku dimniškega požara je treba takoj obvestiti vse uporabnike prostorov in stanovanj, skozi katere poteka dimnik, nato pa tudi preostale uporabnike stavbe.
- Če je mogoče in to ne pomeni ogrožanja vaše varnosti, je treba omogočiti dostop do dimnika po njegovi celotni višini, od njega odmakniti morebitne gorljive materiale in se pripraviti na gašenje začetnega požara okoli dimnika. Ta se lahko pojavi najprej na kritičnih točkah dimnika, kot so priključek na dimnik, iztočna in čistilna dimniška vratca, na prehodu skozi strop in streho, na morebitnih gorljivih oblogah in pohištvi ob dimniku ipd. Upoštevati je treba, da je temperatura gorenja saj in smol v dimniku lahko tudi več kot 1000 stopinj Celzija.
- Dimniškega požara ne gasite z vodo, kajti voda se v dimniku upari in lahko poškoduje tako tistega, ki gasi, kot tudi dimnik. Ne odpirajte dimniških vratc, saj je velika nevarnost, da bosta ogenj in dim izbruhnila v prostor. Dimniški požar naj omejijo in, če je treba, pogasijo gasilci. Gašenje dimniškega požara je zahtevno. Če ni večje nevarnosti za poškodbe dimnika in za požar na stavbi, lahko zgorevanje oblog nadzoruje že dimnikar, ki je usposobljen za izžiganje gorljivih oblog v dimniku.
- Ne vstopajte v zadimljene prostore, saj se lahko zastrupite z dimnimi plini, predvsem z ogljikovim monoksidom (CO), oziroma lahko pride zaradi pomanjkanja kisika v zraku tudi do zadušitve.

Odpiranje okolice dimnika in odstranjevanje odgorelega materiala

Prebijanje dimniške tuljave med požarom

- Po končanem zgorevanju oblog v dimniku je treba dimnik na kritičnih mestih, še posebej na prehodih skozi gorljive strope in streho in ob gorljivih oblogah dimnika, še nekaj ur nadzorovati, dokler se vsi deli in površine dimnika ne ohladijo pod mejno temperaturo vžiga, to je pod 85 stopinj Celzija.

dimnik ni odporen proti izžiganju saj, je velika verjetnost, da bo zaradi toplotne preobremenitve med požarom treba dimnik ali vsaj dimniško tuljavo obnoviti ali celo zamenjati. In spremeniti je treba način kurjenja, ki je povzročil dimniški požar. Če pa to ni mogoče, je treba zagotoviti redno in morda tudi pogostejše čiščenje dimnika. •

Po dimniškem požaru

Pred nadaljnjo uporabo je treba dimnik temeljito pregledati in odstraniti morebitne nezgorele obloge. Praviloma opravi to dimnikarska družba. Če

Marko Kajfež, mag. inž. tehniške varnosti, foto: Osebnih arhiv Marka Kajfeža

RAZPORED ODVOZA KOSOVNIH ODPADKOV V OBČINI TRZIN (POMLAD 2018)

DATUM ZAČETKA ODVOZA	ASELJA
26. 3. 2018	Trzin (Habatova ul., Jemčeva c., Kmetičeva ul., Mengeška c., Za hribom)
27. 3. 2018	Trzin (ostale ulice)

<p>Med kosovne odpadke iz gospodinjstev spadajo:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ kopalniška oprema, ✓ pohištvo, ✓ preproge, ✓ oblazinjeno pohištvo, ✓ svetila in senčila, ✓ veliki gospodinjski aparati (štedilniki, hladilniki,...), ✓ veliki železni in kovinski kosi... 	<p>Med kosovne odpadke iz gospodinjstev NE spadajo:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✗ nevarni odpadki kot so embalaže škropiv, olj, barv in lakov, ✗ avtomobilski deli, ✗ akumulatorji, ✗ gume, ✗ sodi, ✗ gradbeni material, ✗ veje drevja in živih mej, ✗ azbestne kritine.
---	--

<p>Kosovne odpadke na predvideni dan odvoza do 5. ure zjutraj postavite na odjemno mesto, kamor običajno postavite zabojnike za komunalne odpadke.</p>	<p>Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o., Savska 34, 1230 Domžale 01/729-54-30 info@jkg-prodnik.si www.jkg-prodnik.si.</p> <p>PRODNIK Javno komunalno podjetje</p>
--	--

RAZPORED ODVOZA NEVARNIH ODPADKOV V OBČINI TRZIN (POMLAD 2018)

DATUM	URA	ASELJE	LOKACIJA
28. 3. 2018	15.30-17.00	Trzin	Na dvorišču Mengeške 9, Trzin
	17.30-19.00	Trzin	Na parkirišču pred trgovino Mercator

<p>KAKO RAVNATI Z NEVARNIMI ODPADKI?</p> <ul style="list-style-type: none"> ★ Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega kraja. ★ Tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano. ★ Odpadkov iz iste skupine ne združujte v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije. ★ Odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno tehnična navodila, ki ste jih dobili z nakupom izdelka, iz katerega je odpadek nastal. ★ Ostri odpadki morajo biti predani v embalaži iz stekla ali trde plastike. 	<p>Pomembno! Nevarni odpadki zaradi njihove sestave ob nepravilnem odlaganju lahko onesnažijo okolje, podtalnico ali druge dragocene vodne vire. Zato nevarnih odpadkov NE SMEMO odlagati v navadne zabojnike za odpadke ali v naravo, prav tako pa jih ne smemo zlivati v kanalizacijo.</p> <p>Ste vedeli? Nevarne in kosovne odpadke lahko kadar koli v letu brez doplačila oddate v Centru za ravnanje z odpadki Dob.</p>
--	--

<p>Kaj so nevarni odpadki? Akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila, gume osebnih avtomobilov, motorno olje, pločevinke s potisnim plinom, razredčila, odpadno jedilno olje, ostri medicinski odpadki (npr. igle) ...</p>	<p>Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o., Savska 34, 1230 Domžale 01/729-54-30 info@jkg-prodnik.si www.jkg-prodnik.si.</p> <p>PRODNIK Javno komunalno podjetje</p>
---	--

Zdravo, okusno in v pravih razmerjih

Malo za šalo in malo za res bi lahko rekli, da se pri Milošu Stojanoviću vse vrte okoli pravih razmerij, a tokrat ne govorimo o telesnih merah, kot bi pri osebnem trenerju pričakovali, ampak o zdravi prehrani. Pravilne sestavine in prava razmerja med hranili v obrokih so namreč posebnost ponudbe njegovega lokala MyExAndMe, ki navdušuje v trzinski industrijski coni že od začetka letošnjega leta. Povprašali smo ga, kaj je mogoče dobiti na njihovih krožnikih in zakaj so ti obroki tako drugačni od drugih.

Osební trener Miloš Stojanović je dolgo pogrešal ponudbo fit in uravnotežene prehrane, zdaj pa se je odločil stvari tudi na tem področju vzeti v svoje roke.

Začniva pri imenu, ki je nenavadno in šaljivo: MyExAndMe ali, če prevedem, MojaBivšalnJaz ... Kaj to pomeni?

Ne, nimam lokala z bivšo (smeh), ga je pa imel prej njegov prejšnji lastnik, od katerega sem ga odkupil, in to z inventarjem vred. Ime se mi je zdelo zabavno in posrečeno, zato smo ga ohranili, a smo bistveno prenovili ponudbo in tudi koncept lokala. Prejšnji lastnik si ga je zamislil kot Lounge caffe, torej kot lokal le s pijačo, zame pa je najpomembnejša ponudba zdrave hrane in obrokov, ki ustrezajo fit prehranskim smernicam in omogočajo okusno hrano tudi za vse, ki so na dieti. Moja ideja za ime pa je bila pravzaprav Fit Brunch, kot fit obrok med zajtrkom in kosilom.

Kako ste kot osebni trener sploh pristali v gostinstvu?

Že 15 let delam v fitnesu in kot osebni trener, že ves ta čas pa sem v Ljubljani in okolici pogrešal ponudbo zdrave prehrane, ki bi zares stro-

kovno upoštevala pravila zdrave priprave, uporabljala zdrava razmerja in prave sestavine. Nikjer nisem bil zadovoljen, zato sem se odločil sam nekaj narediti.

Kaj pomenijo prave sestavine, pravilna razmerja ...? Kakšna bi morala biti priprava zdrave hrane?

V našem lokalu kuhamo brez nasičenih maščob, hrano pripravljamo na kokosovem olju, ker ostanejo te maščobne kisline tudi pri višjih temperaturah nenasičene. Za solato pa uporabljamo domače prekmursko bučno olje, zato so naše solate med gosti prava uspešnica. Poleg tega uporabljamo integralno, polnovredno moko in rdeči ali rjavi riž, za pice špinačno testo ... V naših sladica ne boste našli bele moke in sladkorja. K obrokom dodajamo omega maščobe v pravih razmerjih – včasih že med pripravo, pri ribjih jedeh na koncu ...

Kaj je tisto, po čemer se ločite od drugih?

Naš glavni adut je naše osebje, saj pripravljajo obroke ljudje, ki so tudi sami »fitneserji«, osebni trenerji ali pa imajo specifične prehran-

Kdo pravi, da burgerji ne morejo biti zdravi? Tisti, ki jih dela Miloševa ekipa v trzinski coni, zagotovo so!

DOMAČIM IN TUJIM INVESTITORJEM
Nudimo celovito podporo in svetovanje.

- Računovodske storitve;
- Davčno svetovanje;
- Urejanju dovoljenj za delo, bivanje in študij;
- Urejanju davčnega rezidentstva;
- Svetovanju pri davčni in računovodski obravnavi napotenih delavcev;

→ VEM TOČKA

✉ racunovodstvo@proevent.si ☎ 01/ 300 32 10

PROEVENT www.racunovodski-servis.si

HUBAT
25let
080 22 36
www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad
kurilno olje
dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

ske potrebe, kot denimo naša slaščičarka Hana, ki ima celiakijo, in je mojstrica v pripravi sladice brez sladkorja in moke. Na naše osebje sem zelo ponosen!

Kakšne jedi najdemo na jedilniku MyExAndMe?

V naši ponudbi so zdravi, uravnoteženi obroki za ljudi, ki so na dieti, kot so LCHF (manj ogljikovih hidratov in več maščob), paleo, beljakovinska in podobne. Vsi ti obroki so tako okusni, da jih z veseljem pojedjo tudi tisti, ki nimajo nobenih omejitev in se prehranjujejo čisto običajno. Za zdaj ponujamo le malice, naši jedilniki pa so tematsko

obarvani po dnevih: ob torkih strežemo rižote in brezglutenske testenine, četrtek je dan za fit-burgerje, petki so ribji ... Nekateri jedi pa imamo v ponudbi ves čas, denimo omelete, ki jih je mogoče naročiti glede na število jajčk in z dodanim beljakom. Vedno se kaj spreminja, našo ponudbo pa tudi nenehno dopolnjujemo. Z aprilom bomo prenovili teraso in ponudili še meni à la carte, hrano pa v bližnji okolico tudi dostavljamo – po Trzinu, v IOC in do Dunajske ter v Domžale in Mengeš. ●

Tanja Bricelj, foto: Osebni arhiv Miloša Stojanovića

Poslovni zajtrk trzinskih podjetij

Na približno 45 hektarih obrtno-industrijske cone (OIC) Trzin, kjer stojijo tudi stanovanjski objekti, posluje okrog 550 podjetij, ki pa se med sabo ne poznajo in drug za drugega ne vedo, kaj kdo dela. Tudi zato so v podjetju Stelkom, ponudniku telekomunikacijskih storitev s sedežem v OIC, sredi februarja v lokalu Zip Baza organizirali poslovni zajtrk, na katerega so poleg svojih partnerjev povabili tudi druga podjetja iz te cone. Ob kavici in rogljičku se je med podjetniki razvil živahen pogovor in zagotovo se je sklenil tudi kakšen dogovor, tako poslovni kot zasebni. Na vabilo na podjetniški zajtrk se je odzval tudi Rado Gladek, in to v dvojni vlogi, kot trzinski podjetnik in kot podžupan, in ob tem spomnil: »Člani Odbora za gospodarstvo in kohezijo Občine Trzin smo že v začetku leta 2015 organizirali srečanje s podjetniki, a se jih je odzvalo le nekaj. Na srečanju pa so bili omenjeni določeni problemi v zvezi z delovanjem OIC.« Podžupan dobro pozna delovanje obrtno-industrijske cone, saj je bil od leta 1990 zaposlen v enem od takrat uspešnih trzinskih podjetij, zato meni, da je za njen razvoj kot celote veliko bolje, da se organizirajo podobna srečanja, kot da bi pri tem sodelovala občina. »Business breakfast je oblika neformalnega druženja zainteresiranih s popolnoma jasnim namenom – iskati sinergije in skupne poslovne priložnosti. Mi ugotavljamo, da podjetja v OIC nas in tega, kar počnemo, še vedno ne poznajo dovolj in da se ne obračajo na

nas, ko iščejo ponudnike. Enako se dogaja tudi drugim podjetjem v coni. To stanje želimo preseči tudi z dogodki, kot je tale danes. Odziv je nad pričakovanji, kar kaže, da pravilno razmišljamo. Seveda pa bi kot prebivalec Trzina podobne pobude pričakoval tudi od občine,« je povedal Rado Repenšek iz podjetja Stelkom, ki z družino v Trzinu tudi živi in tako rekoč iz prve roke pozna razmere in problematiko IOC Trzin. ●

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Trzin'c vas gleda Pluženje po trzinsko

Mesec februar, zadnji mesec meteorološke zime, nam je vendarle pokazal zobe – sprva s snegom, na koncu pa še z mrazom! Trzinski pločniki in ceste so bili časovno vzorno očiščeni in (ponekod celo preveč) posuti. Drugače pa je, ko vzamemo pod drobnogled funkcionalnost oziroma praktično uporabnost opravljenega pluženja, čiščenja in posipavanja javnih površin. Zanimiv je namreč način čiščenja in odlaganja snega na nekaterih ulicah, posebej vzdolž občinske »magistralke« – Ljubljanske ceste. Ko pade večja količina snega, očistijo »dvorni vzdrževalci« na njej le pločnike na zahodni strani, medtem ko očistijo na njeni vzhodni strani samo uvoze, in to mestoma tako, da pobere ob odjugi na pločniku ves sneg, le tam ne, kjer so uvozi. In tako se obdrži narinjeni sneg ponekod še vse do prve spomladanske odjuge. Na teh mestih se mu morajo nič krivi pešci izogibati, bodisi s prečkanjem ceste (tudi zunaj prehoda za pešce) in z nadaljevanjem poti po zahodni, vedno očiščeni strani, bodisi s premagovanjem, recimo preskakovanjem tudi meter in več visoke snežne ovire. To pa bi se morda dalo urediti tudi malo drugače – potrebno bi bilo le pluženje in posipavanje »z glavo«. Ampak, zakaj bi se zdaj, ko smo že vstopili v pomlad, kdo še ukvarjal z lanskim snegom? Pa bi se moral, če ne zaradi česa drugega, pa zato, ker bo tudi prihodnjo zimo menda spet snežilo ... ●

Miha Pavšek, foto: Miha Pavšek

V Mlakarjevi ulici je bil sredi februarja del na tem mestu edinega pločnika ponekod popolnoma neočiščen. Na srečo je kasnejša odjuga hitro in učinkovito opravila svoje delo.

Snežne ovire na vzhodni strani Ljubljanske ceste so vztrajale tudi še prve dni marca.

Februarski zimski scenarij za anale

Zadnji mesec letošnje meteorološke zime se je odločil, da pokaže, kakšne so bile zime nekoč – snežene in mrzle! In to seveda ne na vsakih dvajset let ena, temveč zaporedoma ali z le nekajletnimi presledki.

Letošnja zima je samo ena v vrsti tistih, ki potrjujejo podnebne spremembe in vse večji vpliv človeka na to. Njen začetek je bil sorazmerno topel in moker, sledil je skoraj rekordno pretopen osrednji zimski mesec, skoraj enako ekstremen pa je bil tudi naslednji, le v nasprotno, mrzlo smer. Februarja smo imeli, razen prvi dan, ves čas snežno odejo, vse od sneženja na svečnico (2. 2.). A pozor: »Če na svečnico sneži, se že vigred oglasi.« Skrbi, da bi pomlad pozabila na nas, torej ni, pa čeprav smo dobili zadnjo obilnejšo snežno pošiljko še prvi teden marca. Saj sta že dan žena in še bolj dan štiridesetih mučenikov zimsko vreme postavila »na hladno« (no, dejansko sta ga postavila na toplo) oziroma na smetišče vremenske zgodovine. V sredogorju in visokogorju bo sneg letos dolgo vztrajal, zato se ni bati, da bomo imeli pri vodotokih to pomlad opraviti s sušo.

V znamenju mraza in snega

Oglejmo si še enkrat поблиže vremenske značilnosti letošnjega svečana, najprej kar s pomočjo naše preglednice.

Povprečna temperatura zraka je bila kar za 4 °C nižja od januarske! Najvišjo temperaturo ta mesec smo dosegli prvi, najnižjo pa zadnji dan. Nenavadno je, da je bil februar kljub podpovprečni temperaturi moker, natančneje zasnežen, zlasti prva dekada. Snežilo je kar 13 dni, čeprav nekajkrat le rahlo; največ padavin (prek 40 mm) pa smo dobili 3. februarja. Saj še pomnite – prvi vikend v mesecu je bil v znamenju kidanja in pluženja. Zabeležili smo tudi štiri ledene dneve (to so dnevi, ko temperatura ves čas dneva ne gre nad ledišče) in prav vsi so bili zadnje dni meseca, šest dni pa je bila povprečna dnevna temperatura zraka med 0 in 1 °C. Mraz niti ni bil tako hud, saj se je najnižja temperatura zraka sedemkrat spustila pod minus 5 stopinj, a je bil vztrajen, natančneje dolgotrajen.

Imeli smo kar 19 mrzlih dni ali povedano drugače dve tretjini meseca se je najnižja dnevna temperatura zraka spustila pod ledišče. Sicer pa ste verjetno že dobili položnico za februarsko ogrevanje, ki je gotovo »ogrela« vašo denarnico. Morda pa ste se ob tem malo zamislili, da bi kazalo kaj storiti v zvezi z energetske učinkovitostjo vašega doma.

Vremenski »sladkorčki«

Na koncu še par »sladkorčkov«, povezanih z mrazom, kakršen nastopi – sodeč po vremenski statistiki – le nekajkrat na stoletje.

Trzin je imel zimsko podobo letos tudi v začetku marca. Sodeč po kolesarskih znakih je bila pot v smeri prestolnice bolj zasnežena kot proti Kamniku.

Nad nas je prišel mrz zadnje februarske dni naravnost oziroma z le nekaj ovinki iznad Sibirije. Da nas je zares zeblo, kot bi bilo 15 ali 20 stopinj pod lediščem, pa je poskrbel predvsem veter, ki je pošteno pihal večino teh dni. Na zadnji dan meteorološke zime (28. 2.) smo se prebudili v letos najhladnejše jutro, ko smo namerili v Novi vasi na Blokah –27, na Jezerskem –25, v Babnem Polju –24, v Logatcu –22, v Velikih Laščah –21, na letališču Brnik in v Kočevju –20, v Ljubljani in Trzinu –12 in še celo na letališču Portorož –5 stopinj Celzija. V mrazišču Mrzla Komna pa je bilo ob 7. uri kar –38 °C; če ste za pustolovščino, obiščite to mrazišče enkrat spomladi, ko je sneg že bolj predelan. Dosegli ga boste po dobre pol ure hoje s planine Na kraju proti Lepi Komni. Pot vodi po robu kotanje, v dnu katere je poseben zaklon z merilnimi instrumenti. Kadar je snega toliko kot letošnjo zimo, je treba merilne naprave sredi snežne sezone (v gorah je ta precej daljša od zimske) dvigniti, za 2 do 3 metre, da so še vedno nad snegom in lahko merijo temperaturo zraka.

Jutro 25. februarja je bilo v gorah med najhladnejšimi v zadnjih 50 letih. Na Kredarici so izmerili –27,1 °C, kar je najnižja temperatura po noči s 6. na 7. januar 1985, ko so izmerili –28,3 °C. Na Rogli in Krvavcu, kjer so 26. februarja letos namerili –20,2 oz. –20,6 °C, je bilo nazadnje hladneje pred šestimi leti, 5. februarja 2012 (–20,7 °C). Temperaturni odklon zadnje februarske dni glede na povprečje za ta čas je bil ponekod tudi do 10 °C! Nazadnje je bilo podobno vreme konec leta 2009. In kam se je skrila megla, saj smo je bili deležni le nekaj dni? Odneseš jo je mrz, jasno, sicer pa vam jo bodo letos vsaj še dvakrat tudi prodajali, ja, seveda, na volitvah. A pustimo zdaj meglo in mrz pri miru, letos je pri nas gregorjevo nadomestilo pust, ki je tokrat povsem odpovedal, in pred nami so vendarle dnevi, ko nam bo toplota končno zlezla pod kožo. ●

Miha Pavšek, foto: Miha Pavšek

Vremenska postaja OŠ Trzin februar 2018

Kazalec	Podatek	Datum/ Niz	Ura/ Obdobje
Povprečna temperatura zraka (°C)	0,1	1.–28. 2.	mesec
Najvišja temperatura zraka (°C)	9,5	1. 2.	15.38
Najnižja temperatura zraka (°C)	– 12,1	28. 2.	7.28
Največji dnevni hod T zraka (maks/min; v °C)	14,8 (6,7/– 8,1)	16. 2.	0.00–24.00
Število dni s padavinami > 0,25/2,5/25 mm	15 /11/0	1.–28. 2.	mesec
Skupna mesečna količina padavin (mm)	85/111*	1.–28. 2.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	45	3. 2.	0.00–24.00
Največja skupna višina snežne odeje (cm)	23	7. 2.	7.00
Najvišja hitrost vetra km/h / smer	32 / S	26. 2.	10.30
Št. ledenih/hladnih dni(maks/min dnevna T ≤ 0 °C)	4 / 19	1.–28. 2.	mesec

* Podatek za VP Domžale (ARSO), kjer vse padavine, kadar so v obliki snega, dnevno stalijo.

Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin) – trzin.zevs.si

ALZHEIMER CAFE

sreda, 28. marec
ob 17. uri

**SOOČANJE SVOJCEV Z
NEGATIVNIMI OBČUTJI
OB SKRBI ZA OSEBO Z DEMENCO**

dr. Vid V. Vodušek,
univ. dipl. psih.

Dom počitka Mengeš,
Glavni trg 13, Mengeš

NE POZABITE PRITI!

SOS 059 30 5555
www.spomincica.si
info@spomincica.si

Vijudno vabljeni na

OBČNI ob ZBOR

95.

obletnici

**Kulturno umetniškega društva
Franc Kotar Trzin**

petek, 23.3.2018 ob 19.00 uri
Kulturni dom Trzin

Vabljeni na cikel predavanj Na poti k sebi

Katja Mrzel, strokovnjakinja za zdravo prehrano iz trgovine Presnica v trzinski obrtno-industrijski coni, vabi na brezplačna predavanja Tatjane Frumen:

- **27. 3. ob 18h – spoznavni večer s Tatjano Frumen**
Tatjana Frumen je izkušena mojstrica reikija, voditeljica delavnic postavitve družine in predavateljica o osebnosti rasti. Na tej uvodni predstavitvi bodo udeleženci izvedeli marsikaj zanimivega o predavateljici in predavanjih, ki jih bo imela v naslednjih tednih, Katja pa bo spoznavni večer s Tatjano popestrila še z mini kuharsko delavnico z azijskim pridihom.
- **3. 4. ob 18h – Zakonitosti družinskih sistemov**
Na prvem predavanju bomo na podlagi praktičnih primerov spoznali naravne zakonitosti družinskih sistemov in to, kako njihovo neupoštevanje pripelje do težav in bolezni, izvedeli pa bomo tudi, kako najti potrebno ravnovesje.
- **Teme naslednjih predavanj:**
Na naslednjih predavanjih bo Tatjana Frumen razložila pomen odnosa do staršev in vpliv tega odnosa na posameznika (24. 4.), spregovorila bo o zamerah in njihovem vplivu na naše zdravje (15. 5.) in se dotaknila definicije brezpogojne ljubezni (22. 5.).

Vsa predavanja bodo organizirana v trgovini Presnica v trzinski obrtno-industrijski coni. Informacije po telefonu (040) 617-664 in na FB profilu Presnice.

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin vabi na svoje aktivnosti

Torek, 25. 3. 2018, ob 8. uri pohod na Gradiško Jezero;
Torek, 3. 4. 2018, ob 8. uri pohod na GEOS iz Moravč;
Četrtek, 19. 4. 2018, ob 8. uri izlet na Vrhniko – Cankarjevo leto.

Vabljeni!

DRUGE AKTIVNOSTI

- **Kolesarji** zaradi vremenskih razmer trenutno počivajo.
- **Pohodniki** hodijo na krajše in daljše sprehode ob torkih, izpred Mercatorja, ob 8. uri.
- **Balinarji** se ob lepem in toplejšem vremenu že pripravljajo na letne tekme in balinarski turnir PZDU.
- **Strelci** vadijo streljanje z zračno puško na strelišču strelskega društva v OŠ Trzin, ob ponedeljkih, od 11. do 12. ure.
- **Ročne spretnosti** – za ustvarjanje se člani družijo v društveni sobi na Mengeški 9 ob četrtdkih, po 10. uri.

Nikoli nisi sam, če si vsaj malo aktiven in v našem društvu.

Zoran Rink,
predsednik Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

Novi Dacia Duster

že za **12.990 €**

www.dacia.si

4 zimske pnevmatike + 200 € darilni **BON*** za dodatno opremo

Dacia. Zanesljiv partner GRZS.

*Več informacij o ponudbi in pogojih nakupa je na voljo na www.dacia.si. Brezplačni paket 4 zimskih pnevmatik podari Dacia kupcem novih vozil, ki so fizične osebe ali lastniki malih podjetij. Dacia Financiranje ni pogoj za pridobitev paketa zimskih pnevmatik in darilnega bona ki velja za nakup dodatne opreme.

Poraba pri mešanem ciklu 4,4 – 10,9 l/100 km. Emisije CO₂ 115 – 158 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6c in EURO 6b. Emisija NO_x: 0,017 – 0,0428 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00005 – 0,00238g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,02 – 32,76. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si.

AVTOHIŠA MALGAJ
Ljubljana
Ime o tradicija

AVTOHIŠA MALGAJ, D.O.O., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.

Prodaja novih vozil: 01/20 00 563, prodaja rabljenih vozil: 01/20 00 560,

servis: 01/20 00 570. E-mail: info@malgaj.com

ODPRTO OD PON DO PET OD 8:00 DO 18:00 SOB OD 8:00 DO 12:00 NED ZAPRTO

www.malgaj.si

Omega 3 Lekarna Ljubljana ZMAGOVALEC TESTA

- Omega 3 maščobni kislini EPK in DHK imata vlogo pri delovanju srca.
- DHK ima vlogo pri delovanju možganov.
- DHK ima vlogo pri ohranjanju vida.

Koristni učinek na možgane in vid se doseže z dnevnim vnosom 250 mg DHK.

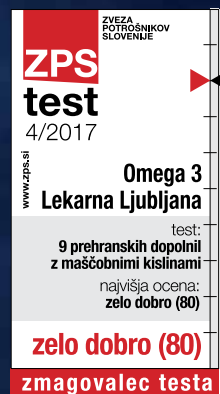
Koristni učinek na delovanje srca se doseže z dnevnim vnosom 250 mg EPK in DHK.

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

Izdelano v Galenskem laboratoriju Lekarne Ljubljana.

LEKARNA LJUBLJANA

www.lekarnaljubljana.si